

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/33

z dnia 17 października 2018 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 109, 114 i 122,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 uchylono i zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾. W części II tytuł II rozdział I sekcja 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji produktów w sektorze wina i przekazano Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych i aktów wykonawczych w tym zakresie. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wina w nowych ramach prawnych niektóre przepisy muszą zostać przyjęte w drodze takich aktów. Akty te powinny zastąpić przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 ⁽³⁾, które należy zatem uchylić.
- (2) Doświadczenie zdobyte podczas stosowania rozporządzenia (WE) nr 607/2009 wykazało, że obecne procedury rejestracji, wprowadzania zmian i unieważniania nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych Unii i państwa trzeciego mogą być zawiłe, uciążliwe i czasochłonne. Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 spowodowało powstanie próżni prawnej, w szczególności w odniesieniu do procedury, której należy przestrzegać podczas składania wniosków o zmianę w specyfikacji produktu. Regulamin postępowania dotyczący nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w sektorze wina jest niespójny z przepisami prawa Unii obowiązującymi w odniesieniu do systemów jakości w sektorach środków spożywczych, napojów spirytusowych i win aromatyzowanych. Powoduje to niespójności pod względem sposobu wdrażania tej kategorii praw własności intelektualnej. Rozbieżności te należy zlikwidować w świetle prawa do ochrony praw własności intelektualnej ustanowionego w art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem uprościć, wyjaśnić, uzupełnić i zharmonizować odpowiednie procedury. Procedury te powinny opierać się w największym możliwym stopniu na skutecznych i sprawdzonych procedurach ochrony praw własności intelektualnej związanych z produktami rolnymi i środkami spożywczymi ustanowionych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽⁴⁾, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 664/2014 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽⁶⁾ oraz być odpowiednio dostosowane, aby uwzględnić specyfikę sektora wina.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

- (3) Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne są nierozdzielnie związane z terytorium państw członkowskich. Organy krajowe i samorząd terytorialny dysponują największą wiedzę fachową na temat istotnych faktów. Sytuacja ta powinna znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednich regulaminach postępowań, mając na uwadze zasadę pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (4) Nazwę, która ma podlegać ochronie jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, należy zarejestrować wyłącznie w języku, który jest co najmniej związany historycznie z obszarem geograficznym, na którym produkuje się produkt. Należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące stosowania znaków lingwistycznych w odniesieniu do ChNP i ChOG, aby zapewnić łatwiejsze ich odczytanie i zrozumienie przez podmioty i konsumentów we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy określić warunki, w jakich pojedynczego producenta można uznać za kwalifikującego się wnioskodawcę. Pojedynczych producentów nie należy karać, jeżeli panujące okoliczności uniemożliwiają stworzenie grupy producentów. Należy jednak wyjaśnić, że inni producenci mający siedzibę na wyznaczonym obszarze geograficznym mogą stosować chronioną nazwę, o ile spełnione są warunki określone w specyfikacji produktu, nawet w przypadku gdy chroniona nazwa składa się z nazwy gospodarstwa rolnego wnioskodawcy będącego pojedynczym producentem lub zawiera taką nazwę.
- (6) W przypadku gdy produkt sektora wina opatrzony nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym należy pakować wyłącznie na wyznaczonym obszarze geograficznym zgodnie ze specyfikacją produktu, stanowi to ograniczenie swobodnego przepływu towarów i swobody świadczenia usług. W świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ograniczenia te można nałożyć wyłącznie wówczas, gdy są one niezbędne i proporcjonalne, aby zapewnić ochronę jakości, poświadczyc pochodzenie produktu lub zapewnić kontrolę. W związku z tym konieczne jest zapewnienie, by wszystkie ograniczenia dotyczące pakowania były właściwie uzasadnione z punktu widzenia swobodnego przepływu towarów i swobody świadczenia usług.
- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 607/2009 ustanowiono szereg odstępstw dotyczących produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym. Odstępstwa te należy utrzymać, aby zachować tradycyjne praktyki produkcji. Ze względu na pewność prawa i zapewnienie jasności należy wyraźnie określić te odstępstwa.
- (8) Organy krajowe danego państwa członkowskiego rozpatrują wnioski o objęcie ochroną w ramach wstępnej procedury krajowej. W przypadku chronionych nazw pochodzenia państwo członkowskie powinno zwrócić szczególną uwagę na opis związku między jakością i właściwościami produktu a szczególnym środowiskiem geograficznym. W przypadku chronionych oznaczeń geograficznych państwo członkowskie powinno zwrócić szczególną uwagę na opis związku między szczególną jakością, reputacją lub innymi właściwościami a pochodzeniem geograficznym produktu, biorąc pod uwagę wyznaczony obszar i właściwości produktu. Definicja wyznaczonego obszaru powinna być szczegółowa, dokładna i jednoznaczna, by producenci, właściwe organy i jednostki certyfikujące były w stanie określić, czy operacje są prowadzone w obrębie wyznaczonego obszaru geograficznego.
- (9) Ocena przeprowadzana przez właściwe organy państw członkowskich jest istotnym etapem procedury. Państwa członkowskie dysponują wiedzą fachową i dostępem do danych i faktów, dzięki którym są w najlepszym położeniu, aby ocenić, czy wniosek dotyczący nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełnia wymogi dotyczące objęcia ochroną. Zatem to państwa członkowskie powinny gwarantować rzetelność i dokładność wyników tej oceny, które powinny być wiernie zapisane w jednolitym dokumencie, stanowiącym streszczenie istotnych elementów specyfikacji produktu. Z uwagi na zasadę pomocniczości Komisja powinna następnie badać wnioski w celu zapewnienia, by nie zawierały one żadnych oczywistych błędów oraz by uwzględniono w nich prawo Unii i interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym je złożono.
- (10) Aby ułatwić składanie wspólnych wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, należy określić poszczególne etapy procedur składania tych wniosków.
- (11) Jeżeli państwa członkowskie uznają, że nazwa będąca przedmiotem wniosku o objęcie ochroną kwalifikuje się do rejestracji jako chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania na szczeblu krajowym tymczasowej ochrony, natomiast Komisja dokonuje oceny wniosku o objęcie ochroną.
- (12) Aby ułatwić zarządzanie wnioskami o objęcie ochroną, o zmianę, zgłoszeniami w sprawie sprzeciwu i zgłoszeniami w sprawie unieważnienia oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie tych dokumentów, należy określić informacje, które wnioskodawca musi przedstawić, aby takie wnioski i zgłoszenia można było uznać za dopuszczalne.

- (13) Należy skrócić i usprawnić procedurę zgłaszania sprzeciwu. Ze względu na pewność prawa należy ustalić terminy poszczególnych etapów procedury i określić podstawy zgłaszania sprzeciwu. Należy wprowadzić etap wzajemnego porozumiewania, aby umożliwić stronom przekazywanie informacji w celu osiągnięcia potencjalnego porozumienia.
- (14) Należy wprowadzić przepis dotyczący szczególnych odstępstw, który umożliwia stosowanie w okresie przejściowym chronionych nazw w odniesieniu do produktów sektora wina niezgodnych ze specyfikacją produktu. Aby pokonać przejściowe trudności i zapewnić przestrzeganie specyfikacji przez wszystkich producentów w dłuższej perspektywie, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania w pewnych przypadkach odstępstw na okres do 10 lat.
- (15) Producenci produktów sektora wina opatrzonych nazwą chronioną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne muszą mierzyć się ze zmieniającym się i pełnym wyzwaniem rynkiem. Producenci muszą stosować procedury umożliwiające im szybkie dostosowanie do popytu na rynku, w rzeczywistości ponoszą jednak straty z uwagi na czas trwania i złożoność obecnej procedury wprowadzania zmiany, w związku z czym ich zdolność do szybkiego reagowania na zmiany zachodzące na rynku jest ograniczona. Producenci produktów sektora wina opatrzonych nazwą chronioną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne powinni mieć również możliwość uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowej i technicznej i zmian środowiskowych. W celu ograniczenia liczby etapów takich procedur i w celu realizacji zasady pomocniczości w tym obszarze decyzje w sprawie zmian, które nie dotyczą kluczowych elementów specyfikacji produktu, należy zatwierdzać na poziomie państwa członkowskiego. Producenci powinni mieć możliwość stosowania tych zmian niezwłocznie po zakończeniu procedury krajowej. Nie powinien istnieć wymóg dotyczący ponownego rozpatrzenia wniosku o zatwierdzenie na poziomie Unii.
- (16) W celu ochrony interesów stron trzecich mających siedzibę w państwach członkowskich innych niż państwo, w którym produkuje się produkt sektora wina, Komisja powinna jednak w dalszym ciągu być odpowiedzialna za zatwierdzanie zmian, w odniesieniu do których wymagana jest procedura zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii. W związku z tym należy wprowadzić nową klasyfikację zmian: zmiany standardowe, które mają zastosowanie bezpośrednio po zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, ponieważ nie wymagają procedury zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii, oraz zmiany na poziomie Unii, które mają zastosowanie wyłącznie po zatwierdzeniu przez Komisję następującym po zakończeniu procedury zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii.
- (17) Należy wprowadzić zmiany tymczasowe w celu umożliwienia dalszego wprowadzania do obrotu pod chronionymi nazwami produktów sektora wina objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym w przypadku kłeski żywiołowej lub niekorzystnych warunków atmosferycznych lub przyjęcia środków sanitarnych lub fitosanitarnych, które tymczasowo uniemożliwiają podmiotom gospodarczym przestrzeganie specyfikacji produktu. Ze względu na ich nadzwyczajny charakter zmiany tymczasowe należy wprowadzić niezwłocznie po ich zatwierdzeniu przez państwa członkowskie. Wykaz wyjątkowych przyczyn zmian tymczasowych jest wyczerpujący z uwagi na wyjątkowy charakter zmian tymczasowych.
- (18) Wprowadzanie zmian na poziomie Unii powinno przebiegać zgodnie z procedurą dotyczącą wniosków o objęcie ochroną w celu uzyskania takiej samej skuteczności i gwarancji. Należy je stosować odpowiednio, z wyłączeniem niektórych etapów, które należy pominąć w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego. Należy ustanowić procedurę zmian standardowych i zmian tymczasowych, aby umożliwić państwom członkowskim przeprowadzenie odpowiedniej oceny wniosków oraz aby zagwarantować spójne podejście we wszystkich państwach członkowskich. Dokładność i kompletność oceny państw członkowskich powinna odpowiadać dokładności i kompletności wymaganej w procesie oceny w ramach procedury dotyczącej wniosków o objęcie ochroną.
- (19) Zmiany standardowe i tymczasowe związane z chronionymi nazwami pochodzenia i chronionymi oznaczeniami geograficznymi państw trzecich powinny być zgodne z podejściem przewidzianym przez państwa członkowskie, a decyzja zatwierdzająca powinna zostać podjęta zgodnie z systemem obowiązującym w danym państwie trzecim.
- (20) Procedura unieważniania powinna być bardziej przejrzysta i jasna. W szczególności powinna istnieć możliwość sprzeciwienia się zgłoszeniu w sprawie unieważnienia. W tym celu procedura unieważnienia powinna przebiegać zgodnie z procedurą standardową dotyczącą wniosków o objęcie ochroną, odpowiednio z wyłączeniem niektórych etapów, które należy pominąć w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego. Powinna istnieć możliwość unieważnienia nazw chronionych, jeżeli nazwa nie jest już używana na rynku.
- (21) Należy przyjąć przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji produktów sektora wina, których nazwa jest przedmiotem wniosku o objęcie ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w celu zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady uczciwej konkurencji i obowiązku zapewnienia przekazywania konsumentom odpowiednich informacji.
- (22) Niektóre chronione nazwy pochodzenia korzystają z odstępstw od obowiązku stosowania określenia „chroniona nazwa pochodzenia” na etykietach. Aby utrzymać tę historyczną koncesję, właściwe jest potwierdzenie istnienia tego odstępstwa w odniesieniu do tych nazw.

- (23) Stosowanie określeń tradycyjnych w opisach produktów sektora wina jest w Unii od dawna utrwaloną polityką. Takie określenia stosuje się, aby wskazać produkcję lub metodę dojrzewania, jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktem sektora wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, lub aby wskazać, że jest to produkt sektora wina objęty chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym. W art. 112 i 113 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono zasady ogólne dotyczące stosowania i ochrony określeń tradycyjnych. Dla zapewnienia uczciwej konkurencji i uniknięcia wprowadzania w błąd konsumentów, należy określić wspólne ramy dla ochrony i stosowania takich określeń tradycyjnych. Ponadto należy uprościć i, w miarę możliwości, ujednoczyć procedury dotyczące przyznawania ochrony określeniom tradycyjnym za pomocą procedur mających zastosowanie do przyznawania ochrony nazwom pochodzenia i oznaczeniom geograficznym.
- (24) Określenie tradycyjne może przywoływać na myśl szczególne cechy produktu sektora wina objętego określeniem tradycyjnym. W związku z tym aby przekazać jasne informacje, określenie powinno być podawane w zwyczajowo używanym języku, z oryginalną pisownią i w oryginalnym alfabecie.
- (25) Aby zapewnić, by konsumenci nie byli wprowadzani w błąd, należy zezwolić na stosowanie określeń tradycyjnych w odniesieniu do produktów sektora wina wyprodukowanych w państwach trzecich, z zastrzeżeniem spełnienia przez nie warunków identycznych lub równorzędnych do tych stawianych państwom członkowskim. Zarówno państwa członkowskie, jak i państwa trzecie powinny zatem mieć możliwość ubiegania się o objęcie ochroną określeń tradycyjnych na szczeblu unijnym. Uwzględniając fakt, że niektóre państwa trzecie nie posiadają takiego samego scentralizowanego systemu ochrony określeń tradycyjnych jak Unia, należy ustanowić definicję „reprezentatywnych organizacji zawodowych” działających w państwach trzecich, aby zapewnić takie same gwarancje jak gwarancje przewidziane w przepisach unijnych.
- (26) Państwa członkowskie, państwa trzecie lub reprezentatywne organizacje zawodowe działające w państwach trzecich powinny zapewnić, aby przedłożony Komisji wniosek o objęcie ochroną był kompletny i zawierał wszystkie istotne informacje umożliwiające Komisji stwierdzenie, że określenie tradycyjne jest zgodne z warunkami określonymi w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i udowodnienie, że określenie tradycyjne jest już chronione w danym państwie członkowskim.
- (27) Ochrona powinna być przyznawana wyłącznie w odniesieniu do określeń tradycyjnych, które są powszechnie znane i mają znaczący wpływ gospodarczy na produkty sektora wina, dla których zostały zastrzeżone. W związku z tym Komisja powinna zatwierdzać wnioski o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, wyłącznie w przypadku gdy wniosek zawiera wyczerpujące dowody na to, że określenie jest tradycyjnie stosowane do opisu produktów sektora wina produkowanych na znacznej części terytorium Unii lub jest powszechnie znaną nazwą stosowaną na całym terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, oraz że producentom, którzy stosowali to określenie przed przyznaniem ochrony, zagwarantowano uczciwą konkurencję, a określenie tradycyjne nie jest określeniem rodzajowym. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy zdefiniować znaczenie „zastosowanie tradycyjne” i „rodzajowe”.
- (28) Komisja powinna dokładnie sprawdzić wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, aby zapewnić, by wniosek był należycie wypełniony i zgodny z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli wymogi dotyczące wniosku nie zostały spełnione, Komisja powinna zażądać od wnioskodawcy wprowadzenia niezbędnych zmian lub wycofania wniosku. W przypadku braku działania ze strony wnioskodawcy, wniosek należy odrzucić.
- (29) Aby zapewnić brak przeszkód dla ochrony określenia tradycyjnego, każde państwo członkowskie lub państwo trzecie bądź każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes powinny mieć możliwość zgłoszenia sprzeciwu wobec objęcia ochroną tego określenia tradycyjnego. Aby sprzeciw uznano za dopuszczalny, powinien on być uzasadniony i wskazywać, że wniosek nie jest zgodny z przepisami Unii dotyczącymi określeń tradycyjnych. Ponadto w przypadku uznania sprzeciwu za dopuszczalny Komisja powinna dostarczyć wnioskodawcy kopię otrzymanego sprzeciwu, aby ułatwić stronom osiągnięcie porozumienia. Jeżeli strony nie osiągną porozumienia, Komisja powinna zająć stanowisko w sprawie sprzeciwu i przyjąć bądź odrzucić wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego.
- (30) Aby zapewnić konsumentom przejrzystość co do charakteru i pochodzenia produktu oraz aby zapewnić uczciwą konkurencję między producentami, konieczne jest ustanowienie warunków stosowania znaków towarowych zawierających określenie tradycyjne lub składających się z takiego określenia, a także warunków stosowania homonimicznych określeń tradycyjnych.
- (31) Aby uwzględnić zmiany w strukturze konsumpcji oraz zmiany w produkcji i wprowadzaniu do obrotu produktów sektora wina, państwa członkowskie i państwa trzecie powinny mieć możliwość złożenia wniosku o zmianę lub unieważnienie określenia tradycyjnego. Wnioski o zmianę lub unieważnienie powinny być należycie uzasadnione, aby mogły zostać uznane za dopuszczalne.

- (32) System ochrony i stosowania określeń tradycyjnych obowiązujący w państwach trzecich może się różnić od systemu stosowanego w Unii. Na potrzeby spójności należy zezwolić na stosowanie określeń tradycyjnych w celu opisanego produktów sektora wina produkowanych w państwach trzecich, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z prawem Unii.
- (33) Należy uwzględnić nabyte prawo do ochrony określeń tradycyjnych na mocy rozporządzenia (WE) nr 607/2009. Określenia te powinny zatem nadal być automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (34) W art. 117–121 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanowiono ogólne zasady etykietowania i prezentacji produktów sektora wina. W rozporządzeniu tym ujednolicono również zasady stosowania określeń innych niż te wyraźnie określone w przepisach Unii, pod warunkiem że nie wprowadzają one w błąd. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy ustanowić przepisy Unii dotyczące obowiązkowego stosowania na etykietach danych szczegółowych dotyczących produktów sektora wina. Ponadto, aby nie wprowadzać konsumentów w błąd, należy również ustanowić przepisy dotyczące stosowania fakultatywnych danych szczegółowych na etykietach.
- (35) Dla lepszej orientacji konsumentów informacje obowiązkowe powinny być zgrupowane na pojemniku w jednym polu widzenia. Zgodnie z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽⁷⁾ niektóre obowiązkowe dane szczegółowe, takie jak wskazanie importera oraz wykaz składników, które mogą powodować alergie lub nietolerancje, powinny być zwolnione z tego obowiązku.
- (36) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011 substancje lub produkty mogące powodować alergie lub nietolerancje oraz określenia stosowane na etykietach środków spożywczych w celu ich wskazania wymieniono w załączniku II do tego rozporządzenia. W przypadku produktów sektora wina inne określenia stosuje się również w odniesieniu do produktów jajecznych, przetworów mlecznych i siarczynów. Określenia te należy zatem stosować do etykietowania produktów sektora wina.
- (37) Produkty sektora wina produkowane w Unii są wywożone do państw trzecich. W celu zapewnienia, aby konsumenci z tych państw zrozumieli informacje dotyczące kupowanego przez nich produktu, powinna istnieć możliwość przetłumaczenia etykiety na języki państwa przywozu. Ponadto, aby ułatwić handel, należy wprowadzić przepis zezwalający na umieszczenie na etykietach wszelkich danych szczegółowych wymaganych przepisami państwa przywozu, niezależnie od tego, czy są one zgodne z prawem Unii. Ponadto ze względów bezpieczeństwa należy również umożliwić stosowanie odstępstw od wymogów unijnych dotyczących prezentacji produktów sektora wina przeznaczonych do konsumpcji na pokładzie samolotów, takich jak obowiązek stosowania szklanych butelek w przypadku win musujących.
- (38) Należy utrzymać zakaz stosowania kapturek wykonanych na bazie ołowiu do osłaniania zamknięć pojemników zawierających produkty objęte rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, aby uniknąć wszelkiego ryzyka zanieczyszczenia przez kontakt z takimi kapsułkami oraz ryzyka zanieczyszczenia środowiska odpadami.
- (39) Należy zwrócić należytą uwagę na szczególny charakter produktów sektora wina oraz stopień zmienności zawartości alkoholu w tych produktach. W związku z tym należy dopuścić dodatnie i ujemne tolerancje w odniesieniu do oznaczenia rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu na etykiecie.
- (40) Aby zapewnić identyfikowalność, należy wprowadzić przepisy dotyczące „wskazania miejsca wytworzenia”. Ponadto przepisy te powinny uwzględniać oczekiwania konsumentów dotyczące pochodzenia produktów sektora wina oraz winogron i moszczu użytych do wytworzenia produktu końcowego.
- (41) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz aby konsument nie był wprowadzany w błąd, należy obowiązkowo podać imię i nazwisko/nazwę oraz adres butelkującego, producenta, sprzedawcy lub importera.
- (42) Konsumenci często podejmują decyzje o zakupie na podstawie informacji dotyczącej zawartości cukru w winie musującym, gazowanym winie musującym, gatunkowym winie musującym oraz aromatycznym gatunkowym winie musującym. Określenie zawartości cukru powinno być zatem obowiązkowe w przypadku tych kategorii produktów sektora wina, natomiast w przypadku innych kategorii produktów sektora wina powinno pozostać fakultatywne.
- (43) Konsumenci nie zawsze są świadomi właściwości i metod produkcji gazowanego wina musującego i gazowanego wina półmusującego, w szczególności w odniesieniu do stosowania dwutlenku węgla. Konieczne jest zatem wskazanie na etykiecie tego wina, że zostało ono wyprodukowane przez dodanie dwutlenku węgla.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

- (44) Wskazanie rocznika oraz wskazanie co najmniej jednej odmiany winorośli wymaga szczegółowych przepisów gwarantujących, że informacje przekazywane konsumentom nie wprowadzają w błąd. W szczególności należy ustanowić ograniczenia dotyczące stosowania nazw odmian winorośli składających się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, lub zawierających tę nazwę lub oznaczenie.
- (45) Konsumenty często podejmują również decyzje o zakupie na podstawie wykorzystanej odmiany winorośli. Aby zapobiec wprowadzającym w błąd praktykom w zakresie etykietowania, należy ustanowić przepisy dotyczące warunków stosowania nazw wskazujących odmianę winorośli. Ponadto, biorąc pod uwagę znaczenie gospodarcze win ze szczepu dla producentów, producenci produktów sektora wina nieposiadających chronionej nazwy pochodzenia ani chronionego oznaczenia geograficznego powinni mieć możliwość umieszczenia na etykiecie informacji „wino ze szczepu” wraz z nazwą państwa, w którym produkt sektora wina był wyprodukowany.
- (46) Zawartość cukru w produktach sektora wina innych niż wino musujące, gazowane wino musujące, gatunkowe wino musujące oraz aromatyczne gatunkowe wino musujące nie jest istotnym elementem informacji dla konsumenta. Podawanie zawartości cukru w tych produktach sektora wina powinno być zatem fakultatywne dla producentów. Aby jednak nie wprowadzać konsumentów w błąd, należy uregulować dobrowolne stosowanie określeń związanych z zawartością cukru w tych produktach.
- (47) Aby zapewnić prawdziwość i dokładność informacji przekazywanych konsumentowi, należy określić szczegółowe warunki dotyczące podawania na etykiecie metod produkcji, zwłaszcza w odniesieniu do metod produkcji win musujących i praktyk związanych z dojrzewaniem wszystkich produktów sektora wina. Określenia te wywołują u konsumentów skojarzenia z produktami sektora wina o wyższej jakości, i dlatego powinny być zastrzeżone dla produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym.
- (48) Wskazanie gospodarstwa rolnego użytkującego winnice, z których pochodzą produkty sektora wina, i w którym prowadzone są wszystkie procesy produkcji wina, może stanowić wartość dodaną dla producentów i wskazanie wyższej jakości dla konsumentów. Należy zatem zezwolić producentom na umieszczanie nazwy gospodarstwa rolnego na etykietach produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym.
- (49) Należy zezwolić na umieszczanie na etykietach nazwy obszaru geograficznego, który jest mniejszy lub większy niż obszar chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, w przypadku produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym w celu lepszego informowania konsumentów o miejscu, w którym powstał produkt sektora wina, w szczególności jeżeli miejsca te są dobrze znane konsumentom.
- (50) Stosowanie butelek o szczególnym kształcie w przypadku niektórych produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym jest od dawna utrwaloną praktyką w Unii i takie stosowanie może wywoływać u konsumentów skojarzenia z pewnymi cechami lub pochodzeniem tych produktów sektora wina. Należy zatem zastrzec takie kształty butelek dla danych win.
- (51) Tradycyjny typ szklanej butelki i zamknięcie win musujących odzwierciedla tradycyjne praktyki produkcji i butelkowania. Należy je zatem zarezerwować dla win musujących. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zezwolenia na wykorzystanie tego rodzaju butelki i zamknięcia do innych napojów, pod warunkiem że nie wprowadzają one konsumenta w błąd co do prawdziwego charakteru produktu.
- (52) W celu realizacji swojej polityki jakości państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia dodatkowych przepisów dotyczących etykietowania produktów sektora wina wytwarzanych na ich terytoriach, o ile są one zgodne z prawem Unii.
- (53) Wszelkie dokumenty lub informacje przesyłane Komisji i dotyczące wniosku o objęcie ochroną, zmianę lub unieważnienie chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub określenia tradycyjnego powinny być sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii lub powinno im towarzyszyć tłumaczenie w jednym z tych języków, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie prawidłowej analizy przedłożonych dokumentów i informacji.
- (54) Aby zapewnić płynne przejście od odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 607/2009 do nowych przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/34⁽⁸⁾, należy ustanowić okresy przejściowe, które umożliwią podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność w Unii i w państwach trzecich spełnienie wymogów dotyczących etykietowania. Należy uchwalić przepisy zapewniające, aby produkty sektora wina etykietowane zgodnie z istniejącymi zasadami mogły być nadal wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów,

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/34 z dnia 17 października 2018 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, zmian w specyfikacji produktu, rejestru chronionych nazw, unieważnienia ochrony i stosowania symboli oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiedniego systemu kontroli (Zob. s. 46 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPIS WSTĘPNY

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w sprawie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych oraz etykietowania i prezentacji w sektorze wina dotyczący:

- a) wniosków o objęcie ochroną;
- b) procedury zgłaszania sprzeciwu;
- c) ograniczeń w stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych;
- d) zmian w specyfikacji produktu i zmian określeń tradycyjnych;
- e) unieważnienia ochrony;
- f) etykietowania i prezentacji.

ROZDZIAŁ II

CHRONIONE NAZWY POCHODZENIA I CHRONIONE OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

SEKCJA 1

Wniosek o objęcie ochroną

Artykuł 2

Nazwa obejmowana ochroną

1. Nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, rejestruje się wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym.
2. Nazwa jest rejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne w oryginalnym alfabecie. Kiedy oryginalnym alfabetem nie jest alfabet łaciński, wraz z nazwą w oryginalnym alfabecie rejestruje się jej transkrypcję w alfabecie łacińskim.

Artykuł 3

Wnioskodawca

Pojedynczego producenta można uznać za wnioskodawcę w rozumieniu art. 95 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jeżeli wykazano że:

- a) dana osoba jest jedynym producentem pragnącym złożyć wniosek o rejestrację; oraz
- b) wyznaczony obszar geograficzny ma cechy znacznie różniące się od cech obszarów sąsiadujących lub cechy danego produktu różnią się od cech produktów produkowanych na sąsiednich obszarach.

Sytuacja, w której chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne składa się z nazwy gospodarstwa pojedynczego producenta będącego wnioskodawcą lub ją zawiera, nie stanowi przeszkody dla stosowania tej nazwy przez innych producentów, pod warunkiem że przestrzegają oni specyfikacji produktu.

Artykuł 4

Wymogi dodatkowe dotyczące specyfikacji produktu

1. W opisie produktów sektora wina podaje się odpowiednią kategorię lub kategorie produktów sektora wina należących do kategorii określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Jeżeli w specyfikacji produktu wskazano, że pakowanie, w tym butelkowanie, odbywa się na wyznaczonym obszarze geograficznym lub na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie wyznaczonego obszaru, obejmuje ona również uzasadnienie, dlaczego, w konkretnym przypadku, zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług.

Artykuł 5

Odstępstwa dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz pod warunkiem że jest to przewidziane w specyfikacji produktu produkt o chronionej nazwie pochodzenia lub z chronionym oznaczeniem geograficznym może być przetworzony na wino w jednym z poniższych miejsc:

- a) na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru;
- b) na obszarze położonym w obrębie tej samej jednostki administracyjnej w obrębie sąsiedniej jednostki administracyjnej, zgodnie z przepisami krajowymi;
- c) w przypadku transgranicznej nazwy pochodzenia lub transgranicznego oznaczenia geograficznego lub w przypadku porozumienia w sprawie środków kontroli zawartego między co najmniej dwoma państwami członkowskimi lub między co najmniej jednym państwem członkowskim i co najmniej jednym państwem trzecim, na obszarze położonym w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz pod warunkiem że jest to przewidziane w specyfikacji produktu, produkt może być przetworzony na wino musujące lub wino półmusujące o chronionej nazwie pochodzenia poza bezpośrednim sąsiedztwem danego wyznaczonego obszaru, jeśli taka praktyka była stosowana przed dniem 1 marca 1986 r.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do win likierowych z chronioną nazwą pochodzenia „Málaga” i „Jerez-Xérès-Sherry” moszcz uzyskany z suszonych winogron, do którego dodano neutralny alkohol pochodzenia winnego, aby zapobiec fermentacji, uzyskany z odmiany winorośli Pedro Ximénez, może pochodzić z regionu „Montilla-Moriles”.

Artykuł 6

Procedura krajowa

Do wniosku o objęcie ochroną przekazywanego Komisji zgodnie z art. 96 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwo członkowskie dołącza oświadczenie, że uznało wniosek złożony przez wnioskodawcę za spełniający warunki objęcia ochroną zgodnie z częścią II tytuł II rozdział I sekcja 2 podsekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz za zgodny z przepisami przyjętymi na jego podstawie oraz, że poświadcza, iż jednolity dokument, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stanowi wierne streszczenie specyfikacji produktu.

Państwa członkowskie informują Komisję o dopuszczalnych sprzeciwach otrzymanych w ramach procedury krajowej. Państwa członkowskie informują Komisję o postępach w krajowych postępowaniach sądowych mogących mieć wpływ na wniosek o objęcie ochroną.

Artykuł 7

Wspólne wnioski

Jeżeli wspólne wnioski o objęcie ochroną nazwy jako nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, o których mowa w art. 95 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zostaną złożone, przeprowadza się odpowiednie wstępne procedury krajowe, w tym etap zgłaszania sprzeciwu, we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 8

Tymczasowa ochrona krajowa

1. Państwo członkowskie może – wyłącznie na zasadzie tymczasowej – przyznać danej nazwie ochronę na szczeblu krajowym, ze skutkiem od dnia, w którym w Komisji został złożony wniosek o objęcie ochroną.

Tego rodzaju ochrona na szczeblu krajowym ustaje z dniem, w którym podjęta zostaje decyzja w sprawie ochrony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 albo wniosek zostaje wycofany.

2. W przypadku gdy nazwa nie jest chroniona na mocy niniejszego rozporządzenia, za konsekwencje takiej ochrony na szczeblu krajowym odpowiada wyłącznie zainteresowane państwo członkowskie. Środki podejmowane przez państwa członkowskie na mocy akapitu pierwszego nie mają wpływu na handel wewnątrzunijny lub międzynarodowy.

Artykuł 9

Dopuszczalność wniosku

1. Wnioski o objęcie ochroną uznaje się za dopuszczalne, jeżeli są one składane zgodnie z art. 94, 95 i 96 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz zgodnie z art. 3 i art. 5 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34 oraz jeżeli są należycie wypełnione.

Wniosek o objęcie ochroną uznaje się za należycie wypełniony, jeżeli jest zgodny z art. 94 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34 oraz jeżeli jednolity dokument został należycie wypełniony.

Jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznaje się za należycie wypełniony, jeżeli spełnia wymogi wymienione w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34. Specyfikację produktu uznaje się za należycie wypełnioną, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 94 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Jeżeli Komisja uzna wniosek za niedopuszczalny, powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub wnioskodawcę mającego siedzibę w państwie trzecim o przyczynach uznania wniosku za niedopuszczalny.

3. Co najmniej raz w miesiącu Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których otrzymała wnioski o objęcie ochroną jako nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne, nazwę wnioskującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz datę złożenia wniosku.

Artykuł 10

Kontrola wniosku

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję, o którym mowa w art. 97 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, obejmuje sprawdzenie, czy wniosek nie zawiera żadnych oczywistych błędów. Podczas rozpatrywania wniosku Komisja sprawdza przede wszystkim jednolity dokument. Wniosek należy rozpatrzyć w ciągu 6 miesięcy. Jeśli termin ten zostanie przekroczony, Komisja informuje pisemnie wnioskodawcę o powodach zwłoki.

SEKCJA 2

Procedura zgłaszania sprzeciwu

Artykuł 11

Dopuszczalność i podstawy zgłaszania sprzeciwu

1. Do celów art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie uznaje się za dopuszczalne, jeżeli:

- a) zostało odebrane przez Komisję w terminie określonym w art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) jest zgodne z wymogami określonymi w art. 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34;

oraz:

- c) wykazuje, że wniosek o objęcie ochroną lub zmianę specyfikacji lub unieważnienie ochrony jest niezgodny z przepisami dotyczącymi nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, ponieważ:
  - (i) byłby sprzeczny z przepisami art. 92–95, art. 105 lub 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz z przepisami przyjętymi na mocy tego rozporządzenia;
  - (ii) rejestracja zaproponowanej nazwy byłaby sprzeczna z art. 100 lub 101 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
  - (iii) rejestracja proponowanej nazwy stanowiłaby zagrożenie dla praw właściciela znaku towarowego lub dla praw użytkownika całkowicie homonimicznej nazwy lub nazwy złożonej, której jedno z określeń jest identyczne z nazwą, lub dla istnienia nazw częściowo homonimicznych lub innych nazw podobnych do nazwy, która ma zostać zarejestrowana, a które odnoszą się do produktów sektora wina wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w okresie co najmniej pięciu lat przed terminem publikacji, o której mowa w art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Podstawy sprzeciwu podlegają ocenie w odniesieniu do terytorium Unii.

W przypadku gdy sprzeciw składa osoba fizyczna lub prawna należycie uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy wykaże uzasadniony interes zgłaszającego sprzeciw.

2. Jeżeli Komisja uzna, że sprzeciw jest niedopuszczalny, informuje organ bądź osobę fizyczną lub prawną, które zgłosiły sprzeciw, o przyczynach uznania sprzeciwu za niedopuszczalny.

Artykuł 12

Procedura zgłaszania sprzeciwu

1. Jeżeli Komisja uzna sprzeciw za dopuszczalny, wzywa organ lub osobę fizyczną lub prawną, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub osobę fizyczną lub prawną, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, do podjęcia w ciągu trzech miesięcy odpowiednich konsultacji. Wezwanie wystosowuje się w terminie czterech miesięcy od daty opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o objęcie ochroną, do którego odnosi się uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, wraz z kopią uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie. W każdym momencie w ciągu tych trzech miesięcy Komisja może przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące na wniosek organu lub osoby fizycznej lub prawnej, które złożyły wniosek.
2. Organ lub osoba, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub osoba, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, rozpoczynają takie konsultacje bez zbędnej zwłoki. Przekazują sobie nawzajem odpowiednie informacje, by ocenić, czy wniosek o objęcie ochroną jest zgodny z warunkami niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
3. Jeżeli strony osiągają porozumienie, wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim, organy państwa członkowskiego lub organy państwa trzeciego, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, powiadamiają Komisję o wynikach przeprowadzonych konsultacji oraz o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach stron. Jeżeli w szczegółowych informacjach opublikowanych zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dokonano znaczących zmian, Komisja powtarza procedurę rozpatrywania wniosków, o której mowa w art. 97 ust. 2 tego rozporządzenia, po przeprowadzeniu krajowej procedury, zapewniając odpowiednią publikację zmienionych informacji szczegółowych. W przypadku gdy po osiągnięciu porozumienia nie wprowadza się żadnych zmian w specyfikacji produktu lub w przypadku gdy zmiany nie są znaczące, Komisja przyjmuje decyzję zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, obejmując ochroną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.
4. Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim, organy państwa członkowskiego lub organy państwa trzeciego, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, powiadamiają Komisję o wynikach przeprowadzonych konsultacji oraz przekazują wszystkie powiązane informacje i dokumenty. Komisja przyjmuje decyzję zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, albo przyznając ochronę, albo odrzucając wniosek.

Artykuł 13

Ograniczenia w stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych

1. Nie naruszając przepisów art. 102 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na podstawie których przyznaje się okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 103 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały one wprowadzone do obrotu.

Przyznanie takiego okresu przejściowego zależy od przedłożenia dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 96 ust. 3 lub art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w którym to oświadczeniu zostanie wykazane, że decyzja o objęciu ochroną nazwy zagrażałaby istnieniu:

- a) całkowicie identycznej nazwy lub nazwy złożonej, której jedno z określeń jest identyczne z nazwą, która ma zostać zarejestrowana; lub
  - b) częściowo homonimicznych nazw lub innych nazw podobnych do nazwy, która ma zostać zarejestrowana, która odnosi się do produktów sektora wina wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w okresie co najmniej pięciu lat przed terminem publikacji, o której mowa w art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na podstawie których w należycie uzasadnionych przypadkach przedłuża się okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1, do 15 lat, jeżeli wykazano, że:
    - a) nazwy, o której mowa w ust. 1, używano zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i uczciwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim przedłożono Komisji wniosek o objęcie ochroną;
    - b) używanie nazwy, o której mowa w ust. 1, nigdy nie miało na celu odniesienia korzyści z reputacji zarejestrowanej nazwy oraz wykazano, że nie doszło do wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia danego produktu ani nie było takiego zagrożenia.
  3. Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 2, na etykiecie umieszcza się wyraźne i widoczne oznaczenie kraju pochodzenia.

4. Aby pokonać tymczasowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie przestrzegania specyfikacji produktu przez wszystkich producentów na danym obszarze, państwo członkowskie może przyznać ochronę na okres przejściowy, zaczynając od dnia przekazania wniosku Komisji, pod warunkiem że dane podmioty wprowadzają przedmiotowe produkty sektora wina do obrotu w sposób zgodny z prawem, stosując dane nazwy nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat przed złożeniem wniosku w organach danego państwa członkowskiego, oraz że kwestię tymczasowych trudności podniesiono podczas krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 96 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Okres przejściowy musi być możliwie jak najkrótszy i nie może być dłuższy niż 10 lat.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do chronionego oznaczenia geograficznego lub chronionej nazwy pochodzenia odnoszących się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury zgłaszania sprzeciwu.

Takie okresy przejściowe są wymieniane w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

SEKCJA 3

Zmiany w specyfikacji produktu

Artykuł 14

Rodzaje zmian

1. Do celów art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zmiany w specyfikacji produktu dzieli się na dwie kategorie w zależności od ich znaczenia: zmiany wymagające procedury zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii („zmiany na poziomie Unii”) oraz zmiany, które mają zostać rozpatrzone na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego („standardowe zmiany”).

Zmianę uznaje się za zmianę na poziomie Unii, w przypadku gdy:

- a) obejmuje ona zmianę chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- b) obejmuje ona zmianę, skreślenie lub dodanie kategorii produktów sektora wina, o których to kategoriach mowa jest w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- c) mogłaby ona potencjalnie spowodować unieważnienie związku, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- d) wiąże się ona z dalszymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Wnioski o zmiany na poziomie Unii składane przez państwa trzecie lub przez producentów z państwa trzeciego muszą zawierać dowód, że wnioskowana zmiana jest zgodna z obowiązującymi w danym państwie trzecim przepisami dotyczącymi ochrony nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych.

Wszelkie inne zmiany uznaje się za standardowe zmiany.

2. Do celów art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 za tymczasową zmianę uznaje się standardową zmianę dotyczącą tymczasowej zmiany w specyfikacji produktu, która to zmiana wynika z nałożenia przez organy publiczne obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych lub jest związana z katastrofami naturalnymi lub niekorzystnymi warunkami pogodowymi formalnie uznanymi przez właściwe organy.

Artykuł 15

Procedura wprowadzania zmian w specyfikacjach produktów na poziomie Unii

1. Wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii, jak określono w art. 14 niniejszego rozporządzenia, podlega odpowiednio procedurze ustanowionej w art. 94 i art. 96–99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz przepisom rozdziału II sekcja 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia i rozdziału II sekcja 1, 2 i 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

2. Jeżeli w oparciu o procedurę sprawdzającą przeprowadzoną zgodnie z art. 97 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja uzna, że spełniono warunki wymagane na podstawie art. 97 ust. 3 tego rozporządzenia, publikuje ona wniosek o zmianę na poziomie Unii, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C). Ostateczną decyzję w sprawie zatwierdzenia zmiany przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, chyba że zgłoszono dopuszczalny sprzeciw lub odrzucono wniosek o zmianę, w którym to przypadku ma zastosowanie art. 99 akapit drugi tego rozporządzenia.

3. Wniosek o zatwierdzenie zmian na poziomie Unii obejmuje wyłącznie zmiany na poziomie Unii. Jeżeli wniosek o zmiany na poziomie Unii obejmuje również zmiany standardowe lub tymczasowe, procedura dotycząca zmian na poziomie Unii ma zastosowanie jedynie do zmian na poziomie Unii. Zmiany standardowe lub tymczasowe uznaje się za niezgłoszone.

4. Podczas badania wniosków o zmianę Komisja koncentruje się na proponowanych zmianach.

Artykuł 16

Dopuszczalność wniosków o zmianę na poziomie Unii

1. Wnioski o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii uznaje się za dopuszczalne, jeżeli są one składane odpowiednio zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i zgodnie z art. 3 i art. 9 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34 oraz jeżeli są należycie wypełnione.

Wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii uważa się za należycie wypełniony, jeżeli jest zrozumiały i wyczerpujący oraz jeżeli spełnia wymogi określone w art. 2 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

Zatwierdzenie przez Komisję wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii obejmuje wyłącznie zmiany zgłoszone w samym wniosku.

2. W przypadku gdy wniosek jest uznany za niedopuszczalny, właściwe organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim zostają poinformowani o przyczynach uznania wniosku za niedopuszczalny.

Artykuł 17

Standardowe zmiany

1. Państwa członkowskie właściwe dla obszaru geograficznego objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym zatwierdzają standardowe zmiany i podają je do wiadomości publicznej.

Wnioski o zatwierdzenie standardowej zmiany w specyfikacji produktu składa się do organów państwa członkowskiego właściwego dla obszaru geograficznego objętego nazwą lub oznaczeniem. Wnioskodawcy muszą spełnić warunki określone w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Jeżeli wniosek o zatwierdzenie standardowej zmiany w specyfikacji produktu nie pochodzi od wnioskodawcy, który złożył wniosek o objęcie ochroną nazwy lub nazw, do których odnosi się specyfikacja produktu, państwo członkowskie umożliwia danemu wnioskodawcy przedstawienie uwag na temat wniosku, jeżeli wnioskodawca ten nadal istnieje.

We wniosku o zatwierdzenie standardowej zmiany przedstawia się opis standardowych zmian, streszczenie powodów, dla których wnioskuje się o zmianę, oraz wykazuje się, że proponowane zmiany są standardowymi zmianami zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli państwo członkowskie uznaje, że spełniono wymagania określone w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 i w przepisach przyjętych na podstawie tego rozporządzenia, może ono zatwierdzić standardową zmianę i podać ją do wiadomości publicznej. Decyzja o zatwierdzeniu zmiany obejmuje w stosownych przypadkach zmieniony i skonsolidowany jednolity dokument oraz zmienioną i skonsolidowaną specyfikację produktu.

Standardowa zmiana ma zastosowanie w państwie członkowskim po jej podaniu do wiadomości publicznej. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o standardowej zmianie nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o jej zatwierdzeniu.

3. Decyzje o zatwierdzeniu standardowych zmian dotyczących produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich podejmuje się zgodnie z obowiązującym w danym państwie trzecim systemem; informację o tych decyzjach przekazuje Komisji bezpośrednio albo za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego pojedynczy producent w rozumieniu art. 3 lub grupa producentów mająca uzasadniony interes nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia podania tych decyzji do wiadomości publicznej.

4. Przekazanie informacji na temat standardowych zmian uznaje się za należycie wypełnione, jeżeli jest zgodne z art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

5. W przypadku gdy standardowa zmiana pociąga za sobą zmianę jednolitego dokumentu, Komisja w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała informacje od państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub pojedynczego producenta lub grupy producentów z państwa trzeciego, publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) opis standardowej zmiany, o której mowa w art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, oraz zmieniony jednolity dokument.

6. W przypadku gdy standardowa zmiana nie pociąga za sobą zmiany jednolitego dokumentu, Komisja za pośrednictwem systemów informacji, o których mowa w art. 32 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała informacje od państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub wnioskodawcy mającego siedzibę w państwie trzecim, podaje do wiadomości publicznej opis standardowej zmiany.

7. Standardowe zmiany mają zastosowanie na terytorium Unii po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) lub po ich podaniu do wiadomości publicznej przez Komisję za pośrednictwem systemów informacji, o których mowa w art. 32 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

8. Jeżeli obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, dane państwa członkowskie stosują procedurę standardowej zmiany oddzielnie dla części obszaru, która znajduje się na ich terytorium. Standardowa zmiana ma zastosowanie dopiero po wejściu w życie krajowej decyzji o jej zatwierdzeniu. Państwo członkowskie, które jako ostatnie zatwierdza standardową zmianę, przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 4, nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej decyzję o zatwierdzeniu standardowej zmiany.

Jeżeli co najmniej jedno z państw członkowskich nie przyjmie krajowej decyzji o zatwierdzeniu, o której mowa w akapicie pierwszym, każde z zainteresowanych państw członkowskich może złożyć wniosek w ramach procedury dotyczącej zmiany na poziomie Unii. Taką zasadę stosuje się również odpowiednio w przypadku gdy co najmniej jedno z zainteresowanych państw jest państwem trzecim.

Artykuł 18

Zmiany tymczasowe

1. Państwa członkowskie właściwe dla obszaru geograficznego objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym zatwierdzają zmiany tymczasowe i podają je do wiadomości publicznej. Informacje o zmianach przekazuje się Komisji wraz z powodami uzasadniającymi zmiany tymczasowe nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o ich zatwierdzeniu. Zmiana tymczasowa ma zastosowanie w państwie członkowskim po jej podaniu do wiadomości publicznej.

2. W przypadku gdy obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, w danych państwach członkowskich procedura tymczasowej zmiany ma zastosowanie oddzielnie do części obszaru, która znajduje się na ich terytorium. Zmiany tymczasowe mają zastosowanie dopiero po wejściu w życie ostatniej krajowej decyzji o zatwierdzeniu. Państwo członkowskie, które jako ostatnie zatwierdza tymczasową zmianę, przekazuje Komisji informację o tymczasowej zmianie nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej decyzję tego państwa o zatwierdzeniu zmiany. Zasadę tę stosuje się odpowiednio, również w przypadku gdy co najmniej jedno z zainteresowanych państw jest państwem trzecim.

3. Zmiany tymczasowe dotyczące produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich przekazuje Komisji bezpośrednio albo za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego pojedynczy producent w rozumieniu art. 3 lub grupa producentów mająca uzasadniony interes, nie później niż w terminie jednego miesiąca od ich zatwierdzenia, wraz z powodami uzasadniającymi zmiany tymczasowe.

4. Przekazanie informacji na temat zmian tymczasowych uznaje się za należycie wypełnione, jeżeli zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

5. Komisja podaje takie zmiany do wiadomości publicznej w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała informacje od państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub pojedynczego producenta lub grupy producentów z państwa trzeciego. Zmiana tymczasowa ma zastosowanie na terytorium Unii po podaniu jej do wiadomości publicznej przez Komisję.

SEKCJA 4

Unieważnienie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego

Artykuł 19

Procedura anulowania

Zgłoszenia w sprawie unieważnienia chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, o którym mowa w art. 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, podlegają odpowiednio procedurze ustanowionej w art. 94 i art. 96–99 tego rozporządzenia oraz przepisom rozdziału II sekcja 1, 2 i 4 niniejszego rozporządzenia i rozdziału II sekcja 1, 2, 4 i 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.

Komisja publikuje zgłoszenie w sprawie unieważnienia, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C).

Artykuł 20

Podstawy unieważnienia

Do celów art. 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 uznaje się, że zgodność ze specyfikacją produktu nie została zapewniona w przypadku gdy przez co najmniej siedem kolejnych lat nie wprowadzano do obrotu żadnego produktu opartego na chronionej nazwie.

Artykuł 21

Dopuszczalność zgłoszeń w sprawie unieważnienia

1. Do celów art. 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 uzasadnione zgłoszenie w sprawie unieważnienia uznaje się za dopuszczalne, jeżeli:
  - a) zgłoszenie w sprawie unieważnienia jest zgodne z wymogami określonymi w art. 13 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34⁸; oraz
  - b) zgłoszenie w sprawie unieważnienia opiera się na podstawach, o których mowa w art. 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. W przypadku gdy Komisja uzna, że zgłoszenie w sprawie unieważnienia nie jest dopuszczalne, informuje państwo członkowskie, organy państwa trzeciego lub osobę fizyczną lub prawną, które złożyły wniosek, o przyczynach uznania zgłoszenia za niedopuszczalne.
3. Uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie w odniesieniu do unieważnienia są dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy wykazują zależność handlową zainteresowanej osoby od zarejestrowanej nazwy.

SEKCJA 5

Stosowanie symboli, oznaczeń i skrótów

Artykuł 22

Tymczasowe etykietowanie i prezentacja

Po przekazaniu Komisji wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego producenci mogą wskazywać te nazwy lub oznaczenia przy etykietowaniu i prezentacji oraz stosować krajowe logo i oznaczenia, zgodnie z prawem Unii, w szczególności z rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

Symbole unijne wskazujące chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, oznaczenia unijne „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” i skróty unijne „ChNP” lub „ChOG” można umieszczać na etykietach wyłącznie po opublikowaniu decyzji o objęciu ochroną danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego.

W przypadku odrzucenia wniosku wszelkie produkty sektora wina opatrzone etykietą zgodnie z akapitem pierwszym można wprowadzać do obrotu do wyczerpania zapasów.

Artykuł 23

Odstępstwa od obowiązku stosowania określenia „chroniona nazwa pochodzenia” na etykietach

Zgodnie z art. 119 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 odesłania do określeń „chroniona nazwa pochodzenia” można pominąć w odniesieniu do win opatrzonych następującymi chronionymi nazwami pochodzenia:

- a) Grecja:
Σάμος (Samos);
- b) Hiszpania:
Cava, Jerez, Xérès lub Sherry, Manzanilla;
- c) Francja:
Champagne;
- d) Włochy:
Asti, Marsala, Franciacorta;
- e) Cypr:
Κομμανδάρια (Commandaria);
- f) Portugalia:
Madeira lub Madère, Port lub Porto.

ROZDZIAŁ III

OKREŚLENIA TRADYCYJNE

SEKCJA 1

Wnioski o objęcie ochroną i procedura sprawdzająca

Artykuł 24

Język i pisownia określenia tradycyjnego

1. Określenie tradycyjne rejestruje się:
  - a) w języku urzędowym lub języku regionalnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego wywodzi się określenie; lub
  - b) w języku stosowanym dla tego określenia w handlu.
2. Określenie tradycyjne rejestruje się w oryginalnej pisowni i w oryginalnym alfabecie. Kiedy oryginalnym alfabetem nie jest alfabet łaciński, wraz z nazwą w oryginalnym alfabecie rejestruje się jej transkrypcję w alfabecie łacińskim.

Artykuł 25

Wnioskodawcy

1. Właściwe organy państw członkowskich lub państw trzecich lub reprezentatywne organizacje zawodowe mające siedzibę w państwach trzecich mogą ubiegać się o objęcie ochroną określenia tradycyjnego.
2. „Reprezentatywna organizacja zawodowa” oznacza organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów, które przyjęły te same zasady, prowadzą działalność na co najmniej jednym obszarze nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych wina, jeżeli zrzeszają co najmniej dwie trzecie producentów mających siedzibę na obszarze, na którym prowadzą działalność, a ich produkcja stanowi co najmniej dwie trzecie produkcji pochodzącej z tego obszaru. Reprezentatywna organizacja zawodowa może złożyć wniosek o objęcie ochroną wyłącznie tych produktów sektora wina, które produkuje.

Artykuł 26

Dopuszczalność wniosku

1. Wnioski o objęcie ochroną uznaje się za dopuszczalne, jeżeli złożono je zgodnie z art. 25 niniejszego rozporządzenia oraz art. 21 i art. 30 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34 oraz należyście wypełniono.

Wniosek uznaje się za należyście wypełniony, jeżeli zawiera następujące informacje:

- a) nazwę, która ma podlegać ochronie jako określenie tradycyjne;
  - b) rodzaj określenia tradycyjnego, niezależnie od tego, czy podlega przepisom art. 112 lit. a) czy b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
  - c) język, w którym przedstawiono nazwę, która ma podlegać ochronie jako określenie tradycyjne;
  - d) kategorię lub kategorie produktu sektora wina, których dotyczy ochrona;
  - e) streszczenie definicji i warunków stosowania;
  - f) chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne, których dotyczy ochrona.
2. Do wniosku dołącza się kopię prawodawstwa danego państwa członkowskiego lub przepisów dotyczących producentów wina w danym państwie lub danych państwach trzecich, regulujących stosowanie przedmiotowego określenia i odniesienie do publikacji tego prawodawstwa lub tych przepisów.

3. Jeżeli wniosku nie wypełniono należyście lub jeżeli do wniosku nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 2, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

4. W przypadku niedopuszczalności wniosku organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim, zostają poinformowani o przyczynach uznania wniosku za niedopuszczalny, ze wskazaniem, że mogą złożyć nowy, należyście wypełniony wniosek.

*Artykuł 27***Warunki ważności**

1. Wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego uznaje się za ważny, jeżeli nazwa, której dotyczy wniosek:
  - a) spełnia wymogi dla określenia tradycyjnego określone w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, a także wymogi ustanowione w art. 24 niniejszego rozporządzenia;
  - b) składa się wyłącznie z:
    - (i) nazwy tradycyjnie stosowanej w handlu na znacznej części terytorium Unii lub danego państwa trzeciego w celu rozróżnienia szczególnych kategorii produktów sektora wina, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013; albo
    - (ii) uznanej nazwy tradycyjnie stosowanej w handlu co najmniej na terytorium danego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w celu rozróżnienia szczególnych kategorii produktów sektora wina, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
  - c) nie stała się nazwą rodzajową; oraz
  - d) jest zdefiniowana i uregulowana w prawodawstwie państwa członkowskiego lub podlega warunkom stosowania przewidzianym w ramach zasad mających zastosowanie do producentów wina w danym państwie trzecim, w tym w ramach zasad ustanowionych przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

Lit. b) nie ma zastosowania do określeń tradycyjnych, o których mowa w art. 112 ust. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Do celów ust. 1 lit. b) tradycyjne stosowanie oznacza:
  - a) stosowanie przez okres co najmniej pięciu lat w przypadku określeń zgłoszonych w języku urzędowym lub języku regionalnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego wywodzi się określenie;
  - b) stosowanie przez okres co najmniej 15 lat w przypadku określeń zgłoszonych w języku stosowanym w handlu.
3. Do celów ust. 1 lit. c) nazwa, która stała się nazwą rodzajową, oznacza nazwę, która mimo odnoszenia się do szczególnej metody produkcji lub metody dojrzewania bądź jakości, koloru, rodzaju miejsca lub też szczególnego wydarzenia historycznego związanego z historią produktu sektora wina, stała się nazwą zwyczajową tego produktu w Unii.

*Artykuł 28***Rozpatrywanie wniosków przez Komisję**

1. Za datę złożenia wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego uznaje się dzień, w którym Komisja otrzymała ten wniosek.
2. Komisja bada, czy wniosek o objęcie ochroną spełnia warunki określone w niniejszym rozdziale.
3. W przypadku gdy Komisja uzna, że spełniono warunki określone w art. 26 i 27, przyjmuje akt wykonawczy dotyczący publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o objęcie ochroną.
4. Jeżeli wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego nie spełnia warunków określonych w niniejszym rozdziale, Komisja informuje wnioskodawcę o podstawach odmowy, ustalając termin na wycofanie lub zmianę wniosku lub na przedłożenie uwag.
5. Jeżeli wnioskodawca nie usunie przeszkód w terminie, o którym mowa w ust. 4, Komisja przyjmuje akt wykonawczy, w którym odrzuca wniosek zgodnie z art. 115 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

*SEKCJA 2***Procedura zgłaszania sprzeciwu***Artykuł 29***Zgłoszenie sprzeciwu**

Za datę zgłoszenia sprzeciwu uznaje się dzień, w którym Komisja otrzymała ten sprzeciw.

Artykuł 30

Dopuszczalność i podstawy zgłaszania sprzeciwu

1. Umotywowany sprzeciw jest dopuszczalny, jeżeli:
  - a) został złożony przez państwo członkowskie lub państwo trzecie lub jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną mającą uzasadniony interes;
  - b) został odebrany przez Komisję w terminie określonym w art. 22 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34;
  - c) wykazuje, że wniosek o objęcie ochroną jest niezgodny z przepisami dotyczącymi określeń tradycyjnych, ponieważ nie jest zgodny z art. 27 niniejszego rozporządzenia lub ponieważ rejestracja proponowanej nazwy stałaby w sprzeczności z przepisami art. 32 lub 33 niniejszego rozporządzenia.
2. O sprzeciwie uznanym za dopuszczalny powiadamia się państwo członkowskie, organy państwa trzeciego lub reprezentatywną organizację zawodową w danym państwie trzecim.

Artykuł 31

Rozpatrywanie sprzeciwu

1. W przypadku gdy Komisja nie odrzuci sprzeciwu zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, informuje o sprzeciwie wnioskodawcę, który złożył wniosek, i wzywa go do przedstawienia uwag w terminie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34. Wszelkie uwagi otrzymane w tym terminie przekazuje się zgłaszającemu sprzeciw.

W trakcie rozpatrywania sprzeciwu Komisja w razie potrzeby wzywa strony do przedstawienia w terminie, o którym mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, uwag dotyczących informacji otrzymanych od innych stron.

2. W przypadku gdy wnioskodawca lub zgłaszający sprzeciw nie przedstawi w odpowiedzi żadnych uwag lub gdy nie dotrzymano terminów przedstawiania uwag i przesyłania komentarzy, o których mowa w art. 24 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, Komisja przystępuje do ustalenia stanowiska w sprawie sprzeciwu.

3. Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu lub uznaniu przedmiotowego określenia tradycyjnego na podstawie dostępnych dowodów. Komisja rozważa, czy spełnione są warunki, o których mowa lub które określono w art. 27, 32 lub 33 niniejszego rozporządzenia. O decyzji o odrzuceniu określenia tradycyjnego powiadamia się zgłaszającego sprzeciw i wnioskodawcę.

4. W przypadku wniesienia wielu zgłoszeń w sprawie sprzeciwu wstępne rozpatrzenie co najmniej jednego z takich zgłoszeń w sprawie sprzeciwu może wstrzymać postępowanie w sprawie wniosku o objęcie ochroną. W takich okolicznościach Komisja może zawiesić pozostałe postępowania w sprawie sprzeciwu. Komisja informuje pozostałych zgłaszających sprzeciw o dotyczącej ich decyzji podjętej w trakcie postępowania.

W przypadku odrzucenia wniosku postępowania w sprawie sprzeciwu, które zawieszono, uznaje się za zamknięte i należycie powiadamia się zgłaszających sprzeciw.

SEKCJA 3

Ochrona

Artykuł 32

Związek ze znakami towarowymi

1. Rejestracja znaku towarowego, który zawiera określenie tradycyjne lub składa się z określenia tradycyjnego niespełniającego definicji i warunków stosowania tego określenia tradycyjnego, o których mowa w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i odnoszącego się do produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w części II załącznika VII do tego rozporządzenia:

- a) zostaje odrzucona, jeżeli wniosek dotyczący rejestracji znaku towarowego złożono po dacie przedłożenia Komisji wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego i określenie tradycyjne zostało następnie objęte ochroną; lub
- b) zostaje uznana za nieważną.

2. Nazwa nie jest chroniona jako określenie tradycyjne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego taka ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia, charakteru, charakterystyki lub jakości produktu sektora wina.

3. Nie naruszając przepisów ust. 2, znak towarowy, o którym mowa w ust. 1, będący przedmiotem wniosku, zarejestrowany lub ustanowiony poprzez używanie w dobrej wierze, jeżeli przewiduje to prawodawstwo krajowe, na terytorium Unii przed datą objęcia ochroną określenia tradycyjnego w państwie pochodzenia, może pozostać w użyciu, a jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony określenia tradycyjnego, pod warunkiem że nie istnieją podstawy do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE⁽⁹⁾, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436⁽¹⁰⁾ lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁽¹¹⁾.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie określenia tradycyjnego równoległe do stosowania odpowiednich znaków towarowych.

Artykuł 33

Homonimy

1. Określenie, w odniesieniu do którego złożono wnioski o objęcie ochroną, homonimiczne lub częściowo homonimiczne w stosunku do określenia tradycyjnego już objętego ochroną na podstawie art. 113 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, rejestruje się z należyty uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka wprowadzenia w błąd.

Określenie homonimiczne wprowadzające konsumentów w błąd co do charakteru, jakości czy prawdziwego pochodzenia produktów sektora wina nie jest rejestrowane, nawet w przypadku gdy dane określenie jest dokładne.

Zarejestrowane określenie homonimiczne można stosować wyłącznie wówczas, gdy w praktyce istnieje wystarczające rozróżnienie między później rejestrowanym określeniem homonimicznym a określeniem już zamieszczonym w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do określeń tradycyjnych objętych ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r., które są homonimiczne lub częściowo homonimiczne z chronioną nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym lub nazwą odmiany winorośli lub jej synonimem wymienionym w załączniku IV.

SEKCJA 4

Zmiana i unieważnienie

Artykuł 34

Zmiana określenia tradycyjnego

Wnioskodawca spełniający warunki określone w art. 25 może ubiegać się o zatwierdzenie zmiany zarejestrowanego określenia tradycyjnego dotyczącej elementów, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b), c) i d).

Art. 26–31 stosuje się odpowiednio do wniosków o zmianę.

Artykuł 35

Unieważnienie określenia tradycyjnego

Zgodnie z art. 115 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę określenia tradycyjnego, na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes.

Art. 26–31 stosuje się odpowiednio do zgłoszeń w sprawie unieważnienia.

Artykuł 36

Podstawy unieważnienia

Ochronę określenia tradycyjnego unieważnia się w przypadku gdy:

- a) określenie tradycyjne przestało spełniać wymogi określone w art. 27, 32 lub 33;
- b) wystąpiła niezgodność z odpowiednią definicją i warunkami stosowania.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

*Artykuł 37***Dopuszczalność zgłoszenia w sprawie unieważnienia**

1. Umotywowane zgłoszenie w sprawie unieważnienia jest dopuszczalne, jeżeli:
  - a) zgłoszenie przedłożyły Komisji państwo członkowskie, państwo trzecie lub osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes; oraz
  - b) opiera się na jednej z podstaw, o których mowa w art. 36.Należy uzasadnione zgłoszenie w sprawie unieważnienia uznaje się za dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy wykazuje uzasadniony interes wnioskodawcy.
2. W przypadku gdy Komisja uzna, że zgłoszenie w sprawie unieważnienia nie jest dopuszczalne, informuje organy lub osobę, które przedłożyły zgłoszenie, o przyczynach uznania zgłoszenia za niedopuszczalne.
3. Komisja udostępnia zgłoszenie w sprawie unieważnienia organom i osobom, których dotyczy zgłoszenie, zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34.
4. Uzasadnione oświadczenia o sprzeczności wobec zgłoszeń w sprawie unieważnienia są dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy wykazują stałą zależność handlową zainteresowanej osoby od zarejestrowanej nazwy.

*Artykuł 38***Przepisy dotyczące określeń tradycyjnych stosowanych w państwach trzecich**

1. Definicja określeń tradycyjnych ustalona w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stosuje się odpowiednio do określeń stosowanych tradycyjnie w państwach trzecich w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych oznaczeniami geograficznymi lub nazwami pochodzenia na podstawie prawodawstwa tych państw trzecich.
2. Na etykietach produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich, na których to etykietach umieszczono tradycyjne oznaczenie inne niż określenia tradycyjne wymienione w elektronicznej bazie danych „E-Bacchus”, o której mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, można stosować te tradycyjne oznaczenia zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie trzecim, w tym z przepisami ustanowionymi przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

*SEKCJA 5**Artykuł 39***Istniejące chronione określenia tradycyjne**

Określenie tradycyjne chronione na mocy rozporządzenia (WE) nr 607/2009 jest automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

ETYKIETOWANIE I PREZENTACJA*SEKCJA 1***Obowiązkowe dane szczegółowe***Artykuł 40***Prezentacja obowiązkowych danych szczegółowych**

1. Obowiązkowe dane szczegółowe, o których mowa w art. 119 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, umieszcza się w tym samym polu widzenia na pojemniku, by były jednocześnie czytelne w takim samym stopniu bez konieczności odwracania pojemnika, w formie nieusuwalnych znaków, a dane te muszą być wyraźnie wyodrębnione z otaczającego je tekstu lub obrazów graficznych.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obowiązkowe dane szczegółowe, o których mowa w art. 41 ust. 1, oraz numer partii można umieścić poza polem widzenia, o którym mowa w tym ustępie.
3. Rozmiar czcionki użytej do zapisu danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 41 ust. 1, musi wynosić co najmniej 1,2 mm, niezależnie od zastosowanego formatu czcionki.

*Artykuł 41***Stosowanie niektórych zasad horyzontalnych**

1. Do celów wskazania niektórych substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, o których mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, określenia, które należy stosować w odniesieniu do siarczynów, jaj i produktów na bazie jaj, mleka i produktów na bazie mleka, wymieniono w części A załącznika I.
2. Do określeń, o których mowa w ust. 1, można dołączyć odpowiedni piktogram przedstawiony w części B załącznika I.

*Artykuł 42***Wprowadzanie do obrotu i wywóz**

1. Produktów sektora wina, których etykieta lub prezentacja jest niezgodna z odpowiednimi warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, nie można wprowadzać do obrotu w Unii ani wywozić.
2. Na zasadzie odstępstwa od części II tytuł II rozdział I sekcja 2 podsekcja 3 i sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku, gdy produkty sektora wina mają być wywożone, państwa członkowskie mogą dopuścić umieszczenie danych szczegółowych i prezentacji sprzecznych z obowiązującymi unijnymi przepisami dotyczącymi etykietowania i prezentacji, jeżeli w prawodawstwie danego państwa trzeciego wymaga się przedstawienia takich danych szczegółowych lub prezentacji produktów sektora wina. Te dane szczegółowe można przedstawić w językach innych niż języki urzędowe Unii.
3. Na zasadzie odstępstwa od części II tytuł II rozdział I sekcja 2 podsekcja 3 i sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w przypadku, gdy produkty sektora wina są przeznaczone do konsumpcji na pokładzie samolotów, państwa członkowskie mogą dopuścić prezentacje niezgodne z obowiązującymi przepisami unijnymi dotyczącymi prezentacji, jeżeli takie prezentacje są konieczne ze względów bezpieczeństwa.

*Artykuł 43***Zakaz stosowania kapturków lub folii wykonanych na bazie ołowiu**

Zamknięć butelek produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–11, 13, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie można osłaniać kapturkiem lub folią wykonaną na bazie ołowiu.

*Artykuł 44***Rzeczywista zawartość alkoholu**

Rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu, o której mowa w art. 119 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wyraża się w pełnych jednostkach procentowych lub w jednostkach połówkowych.

Po liczbie wyrażającej rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu następuje symbol „% obj.” który mogą poprzedzać słowa „rzeczywista zawartość alkoholu”, „rzeczywisty alkohol” lub skrót „alk.”. Jeżeli chodzi o częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub młode wino w trakcie fermentacji, określenie rzeczywistej zawartości alkoholu można zastąpić lub uzupełnić liczbą przedstawiającą całkowitą zawartość alkoholu, po której następuje symbol „% obj.” i którą poprzedzają słowa „całkowita zawartość alkoholu” lub „całkowity alkohol”.

Nie naruszając tolerancji ustalonych w odniesieniu do stosowanej referencyjnej metody analizy, wykazana zawartość alkoholu nie może różnić się od zawartości wynikającej z analizy o więcej niż 0,5 % obj. Zawartość alkoholu w produktach sektora wina o chronionych nazwach pochodzenia lub o chronionych oznaczeniach geograficznych przechowywanych w butelkach przez ponad trzy lata, winach musujących, gatunkowych winach musujących, gazowanych winach musujących, winach półmusujących, gazowanych winach półmusujących, winach likierowych i winach z przejrzałych winogron, nie naruszając tolerancji ustalonych dla stosowanej referencyjnej metody analizy, nie może jednak różnić się od zawartości określonej w drodze analizy o więcej niż 0,8 % obj.

*Artykuł 45***Wskazanie miejsca wytworzenia**

1. Wskazanie miejsca wytworzenia, o którym mowa w art. 119 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, określa się w następujący sposób:
  - a) w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1, 3–9, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stosuje się słowa „wino z [...]”, „wyprodukowane w [...]”, „produkt [...]” lub „Sekt z [...]” bądź równoważne określenia uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, na którego terytorium zbiera się i przetwarza winogrona w celu uzyskania wina;

- b) w przypadku wina powstałego z mieszaniny win pochodzących z wielu państw członkowskich stosuje się słowa „wino z Unii Europejskiej” lub „kupaż win z różnych państw Unii Europejskiej” lub równoważne określenia;
- c) w odniesieniu do win wytworzonych w państwie członkowskim z winogron zebranych w innym państwie członkowskim stosuje się słowa „wino Unii Europejskiej” lub „wino wyprodukowane w [...] z winogron zebranych w [...]”, podając nazwy przedmiotowych państw członkowskich;
- d) w przypadku wina powstałego z mieszaniny win pochodzących z wielu państw trzecich stosuje się słowa „kupaż z [...]” lub równoważne określenia, podając nazwy przedmiotowych państw trzecich;
- e) w odniesieniu do win wytworzonych w państwie trzecim z winogron zebranych w innym państwie trzecim stosuje się słowa „wino wyprodukowane w [...] z winogron zebranych w [...]”, podając nazwy przedmiotowych państw trzecich.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. a) w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 4, 5 i 6 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, których nie opatrzone chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, oznaczenie, o którym mowa w lit. a), można zastąpić określeniem „wyprodukowane w [...]” lub wyrazić równoważnymi określeniami, podając nazwę państwa członkowskiego, na terenie którego przeprowadzono drugą fermentację.

Akapit pierwszy i drugi nie naruszają przepisów art. 47 i 56.

2. W odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 2, 10, 11 i 13 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wskazanie miejsca wytworzenia, o którym mowa w art. 119 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, określa się, stosując jedno z poniższych określeń:

- a) słowa „moszcz z [...]” lub „moszcz wyprodukowany w [...]” lub równoważne określenia uzupełnione nazwą danego państwa członkowskiego;
- b) „kupaż z produktów co najmniej dwóch państw Unii Europejskiej” w przypadku kupażu produktów sektora wina wytworzonych w co najmniej dwóch państwach członkowskich;
- c) „moszcz uzyskany z [...] winogron zebranych w [...]” w przypadku moszczu winogronowego, który nie został wytworzony w państwie członkowskim, w którym zebrano winogrona użyte do jego produkcji.

3. Jeżeli chodzi o Zjednoczone Królestwo i przepisy ustanowione w ust. 1 lit. a) i c) i ust. 2 lit. a) i c), nazwę państwa członkowskiego można zastąpić nazwą odpowiedniego państwa, które stanowi część Zjednoczonego Królestwa i na którego terytorium zebrano winogrona wykorzystane do produkcji produktu sektora wina.

Artykuł 46

Wskazanie butelkującego, producenta, importera i dostawcy

1. Do celów stosowania art. 119 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i niniejszego artykułu:

- a) „butelkujący” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób prowadzących działalność w Unii Europejskiej i dokonujących butelkowania lub w imieniu których dokonuje się butelkowania;
- b) „butelkowanie” oznacza umieszczanie produktu w pojemnikach o pojemności *nieprzekraczającej* 60 litrów w celu późniejszej sprzedaży;
- c) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, które przetwarzają lub w imieniu których przetwarza się winogrona lub moszcz winogronowy na wino lub które przetwarzają lub w imieniu których przetwarza się moszcz winogronowy lub wino na wina musujące, gazowane wina musujące, gatunkowe wina musujące lub aromatyczne gatunkowe wina musujące;
- d) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób prowadzących działalność w Unii, które biorą odpowiedzialność za wprowadzanie do obrotu towarów nieunijnych w rozumieniu art. 5 ust. 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹²⁾;
- e) „dostawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób, nieobjętych definicją producenta, nabywających i następnie wprowadzających do obrotu wina musujące, gazowane wina musujące, gatunkowe wina musujące lub aromatyczne gatunkowe wina musujące;
- f) „adres” oznacza wskazanie lokalnej jednostki administracyjnej i państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym znajduje się zakład lub główna siedziba butelkującego, producenta, dostawcy lub importera.

2. Nazwę i adres butelkującego uzupełnia się:

- a) słowami „butelkujący” lub „butelkowane przez [...]”, które można uzupełnić określeniami odnoszącymi się do gospodarstwa producenta; albo

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- b) określeniami, których warunki stosowania określają państwa członkowskie, w których odbywa się butelkowanie produktów sektora wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:
- (i) w gospodarstwie producenta; lub
  - (ii) w lokalu grupy producentów; lub
  - (iii) w przedsiębiorstwie mieszczącym się na wyznaczonym obszarze geograficznym lub w bezpośrednim sąsiedztwie danego wyznaczonego obszaru geograficznego.

W przypadku butelkowania na zlecenie, wskazanie butelkującego uzupełnia się słowami „butelkowane dla [...]” lub, gdy wskazuje się nazwę i adres osoby, która przeprowadziła butelkowanie w imieniu osoby trzeciej, słowami „butelkowane dla [...] przez [...]”.

Jeśli butelkowanie odbywa się w innym miejscu niż siedziba butelkującego, dokładnym danym, o których mowa w niniejszym ustępie, towarzyszy odniesienie do dokładnego miejsca, w którym miała miejsce czynność, oraz, jeśli butelkowanie przeprowadza się w innym państwie członkowskim, nazwa tego państwa. Wymogi te nie mają zastosowania, w przypadku gdy butelkowanie odbywa się w bezpośrednim sąsiedztwie butelkującego.

W przypadku pojemników innych niż butelki słowa „butelkujący” i „butelkowane przez [...]” zastępuje się odpowiednio słowami „pakujący” i „pakowane przez [...]”, o ile użyty język sam nie wskazuje na taką różnicę.

3. Nazwę i adres producenta lub dostawcy uzupełnia się słowami „producent” lub „wyprodukowane przez” i „dostawca” lub „sprzedawane przez”, lub równoważnym wyrażeniem.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, by:

- a) wskazanie producenta było obowiązkowe;
- b) zezwolić na zastąpienie słów „producent” lub „wyprodukowane przez” słowami wymienionymi w załączniku II.

4. Nazwę i adres importera poprzedza się słowami „importer” lub „importowane przez [...]”. W przypadku produktów sektora wina przywożonych luzem i butelkowanych w Unii nazwę importera można zastąpić lub uzupełnić, zgodnie z ust. 2, wskazaniem butelkującego.

5. Oznaczenia, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, można łączyć, jeśli dotyczą tej samej osoby fizycznej lub prawnej.

Jedno z tych oznaczeń można zastąpić kodem określonym przez państwo członkowskie, w którym mają siedzibę butelkujący, producent, importer lub dostawca. Kod uzupełnia się odniesieniem do danego państwa członkowskiego. Na etykiecie wina przedmiotowego produktu umieszcza się również nazwę i adres uczestniczącej w dystrybucji osoby fizycznej lub prawnej innej niż butelkujący, producent, importer lub dostawca określony kodem.

6. Jeśli nazwa lub adres butelkującego, producenta, importera lub dostawcy składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub je zawiera, nazwę lub adres umieszcza się na etykiecie:

- a) czcionką, której wielkość nie przekracza połowy wielkości liter stosowanych w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub nazwy kategorii danego produktu sektora wina; lub
- b) w postaci kodu przewidzianego w ust. 5 akapit drugi.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, którą możliwość stosuje się w odniesieniu do produktów sektora wina produkowanych na ich terytorium.

Artykuł 47

Wskazanie zawartości cukru w winie musującym, gazowanym winie musującym, gatunkowym winie musującym lub aromatycznym gatunkowym winie musującym

1. Określenia wymienione w części A załącznika III do niniejszego rozporządzenia, odnoszące się do zawartości cukru, umieszcza się na etykietach produktów sektora wina przewidzianych w art. 119 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Jeżeli zawartość cukru w produktach sektora wina, wyrażona jako fruktoza, glukoza i sacharoza, uzasadnia stosowanie dwóch spośród określeń wymienionych w części A załącznika III, wybiera się tylko jedno z tych dwóch określeń.
3. Nie naruszając warunków stosowania opisanych w części A załącznika III, zawartość cukru nie może się różnić o więcej niż 3 gramy na litr od zawartości, którą umieszcza się na etykiecie produktu.

Artykuł 48

Przepisy szczegółowe dotyczące gazowanego wina musującego, gazowanego wina półmusującego i gatunkowego wina musującego

1. Określenia „gazowane wino musujące” i „gazowane wino półmusujące”, o których mowa w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uzupełnia się słowami „otrzymywane przez dodanie dwutlenku węgla” czcionką tego samego rodzaju i rozmiaru, nawet jeśli ma zastosowanie art. 119 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeśli stosowany język sam wskazuje na to, że został dodany dwutlenek węgla.
3. W przypadku gatunkowych win musujących można pominąć odniesienie do kategorii produktu sektora wina w odniesieniu do win, których etykiety zawierają określenie „Sekt”.

SEKCJA 2

Fakultatywne dane szczegółowe

Artykuł 49

Rocznik

1. Rocznik, o którym mowa w art. 120 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, można umieszczać na etykietach produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–11, 13, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem że przynajmniej 85 % winogron użytych do zrobienia tych produktów zostało zebrane w danym roku. Nie dotyczy to:
  - a) jakiegokolwiek ilości produktów sektora wina stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” ani „tirage liqueur”; ani
  - b) jakiegokolwiek ilości produktu sektora wina, o którym mowa w części II pkt 3 lit. e) i f) załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Do celów ust. 1 produkty sektora wina, które nie są opatrzone chronioną nazwą pochodzenia ani chronionym oznaczeniem geograficznym, ale na których etykiecie wskazany jest rocznik, uzyskują certyfikację zgodnie z art. 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274 ⁽¹³⁾.
3. W przypadku produktów sektora wina tradycyjnie otrzymywanych z winogron zbieranych w styczniu lub lutym, rocznik pojawiający się na etykiecie produktów sektora wina jest rocznikiem odpowiadającym poprzedniemu rokowi kalendarzowemu.

Artykuł 50

Nazwa odmiany winorośli

1. Nazwy odmian winorośli lub synonimy tych nazw, o których mowa w art. 120 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, które to odmiany winorośli używane są do produkcji produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–11, 13, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, można umieszczać na etykietach tych produktów zgodnie z warunkami określonymi w lit. a) i b), jeżeli produkty te produkowane są w Unii, lub zgodnie z warunkami określonymi w lit. a) i c), jeżeli produkty te produkowane są w państwach trzecich.
  - a) Nazwy odmian winorośli lub ich synonimy mogą być podane pod następującymi warunkami:
    - (i) jeżeli wymieniono z nazwy tylko jedną odmianę winorośli lub jej synonim, co najmniej 85 % danego produktu musiało zostać wyprodukowane z tej odmiany; nie dotyczy to:
      - jakiegokolwiek ilości produktów sektora wina stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” ani „tirage liqueur”, lub
      - jakiegokolwiek ilości produktu sektora wina, o którym mowa w części II pkt 3 lit. e) i f) załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

(ii) jeśli wymieniono z nazwy co najmniej dwie odmiany winorośli lub ich synonimy, 100 % danego produktu musiało zostać wyprodukowane z tych odmian; nie dotyczy to:

- jakiegokolwiek ilości produktów sektora wina stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” ani „tirage liqueur”, lub
- jakiegokolwiek ilości produktu sektora wina, o którym mowa w części II pkt 3 lit. e) i f) załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Odmiany winorośli należy umieszczać na etykiecie w porządku malejącym w według ich proporcjonalnego udziału i czcionką tego samego rozmiaru.

b) W przypadku produktów sektora wina wyprodukowanych w Unii nazwami odmian winorośli lub ich synonimami są nazwy i synonimy wymienione w klasyfikacji odmian winorośli, o której mowa w art. 81 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

W przypadku państw członkowskich zwolnionych z obowiązku klasyfikacji, o którym mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nazwy odmian winorośli lub ich synonimy muszą być nazwami podanymi w „Międzynarodowym wykazie odmian winorośli i ich synonimów” prowadzonym przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina.

c) W przypadku produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich warunki stosowania nazw odmian winorośli lub ich synonimów muszą być zgodne z zasadami mającymi zastosowanie w odniesieniu do producentów wina w danym państwie trzecim, w tym z zasadami ustanowionymi przez reprezentatywne organizacje zawodowe, a nazwy odmian winorośli lub ich synonimy muszą być nazwami określonymi w wykazie co najmniej jednej z następujących organizacji:

- (i) Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina;
- (ii) Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin;
- (iii) Międzynarodowej Rady ds. Roślinnych Zasobów Genowych.

2. Do celów ust. 1 produkt sektora wina, który nie jest opatrzony chronioną nazwą pochodzenia ani chronionym oznaczeniem geograficznym, ale na którego etykiecie wskazano odmianę winorośli, uzyskuje certyfikację zgodnie z art. 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/274.

W przypadku win musujących i gatunkowych win musujących nazwy odmian winorośli używane w celu uzupełnienia opisu produktu, a mianowicie „pinot blanc”, „pinot noir”, „pinot meunier” lub „pinot gris” i odpowiedniki tych nazw w innych językach Unii, można zastąpić synonimem „pinot”.

3. Nazwy odmian winorośli składające się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, lub zawierające tę nazwę lub oznaczenie oraz synonimy tych nazw, które to nazwy i synonimy można umieszczać na etykietach produktów opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, to nazwy wymienione w części A załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.

Komisja może zmienić część A załącznika IV jedynie w celu uwzględnienia utrwalonych praktyk związanych z etykietowaniem stosowanych w nowych państwach członkowskich po ich przystąpieniu.

4. Wymienione w części B załącznika IV do niniejszego rozporządzenia nazwy odmian winorośli i ich synonimy, które częściowo zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne i bezpośrednio odnoszą się do geograficznego aspektu danej chronionej nazwy pochodzenia lub danego chronionego oznaczenia geograficznego, mogą pojawić się wyłącznie na etykiecie produktu opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego.

Artykuł 51

Przepisy szczegółowe dotyczące wskazywania odmiany winorośli w przypadku produktów sektora wina, które nie są opatrzone chronioną nazwą pochodzenia ani chronionym oznaczeniem geograficznym

W odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–9 i pkt 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i które nie są opatrzone chronionym oznaczeniem geograficznym ani chronioną nazwą pochodzenia, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą stosowania określenia „wino odmianowe” uzupełnionego o jedną lub obie z następujących informacji, pod warunkiem że spełniono warunki określone w art. 120 ust. 2 tego rozporządzenia:

- a) nazwę danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich;
- b) nazwę odmiany winorośli lub nazwy odmian winorośli.

W odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w akapicie pierwszym i które nie są opatrzone chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym ani oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego i których etykiety zawierają nazwę co najmniej jednej odmiany winorośli, państwa trzecie mogą podjąć decyzję o stosowaniu określenia „wino odmianowe”, uzupełnionego nazwą (nazwami) danego państwa trzeciego (danych państw trzecich).

W przypadku wskazania nazwy (nazw) państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub państwa trzeciego (państw trzecich) nie ma zastosowania art. 45 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku Zjednoczonego Królestwa nazwę państwa członkowskiego można zastąpić nazwą odpowiedniego państwa, które stanowi część Zjednoczonego Królestwa i w którym zebrano winogrona wykorzystane do produkcji produktów sektora wina.

Artykuł 52

Wskazanie zawartości cukru w produktach sektora wina innych niż wino musujące, gazowane wino musujące, gatunkowe wino musujące lub aromatyczne gatunkowe wino musujące

1. Zgodnie z częścią B załącznika III do niniejszego rozporządzenia zawartość cukru wyrażoną jako fruktoza i glukoza można umieszczać na etykietach produktów sektora wina innych niż te, o których mowa w art. 119 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
2. Jeżeli zawartość cukru w produktach sektora wina uzasadnia stosowanie dwóch spośród określeń wymienionych w części B załącznika III do niniejszego rozporządzenia, wybiera się tylko jedno z tych dwóch określeń.
3. Nie naruszając warunków stosowania opisanych w części B załącznika III do niniejszego rozporządzenia, zawartość cukru nie może różnić się o więcej niż 1 gram na litr od zawartości, którą umieszczono na etykiecie produktu.
4. Ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 3, 8 i 9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem że zasady wskazania zawartości cukru są regulowane przez państwa członkowskie lub zostały ustanowione na zasadach stosowanych w danym państwie trzecim, w tym, w przypadku państw trzecich, na zasadach określonych przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

Artykuł 53

Określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji

1. Zgodnie z art. 120 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, produkty sektora wina, o których mowa w części II pkt 1–11, 13, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą być opatrzone informacjami odnoszącymi się do niektórych metod produkcji. Informacje te mogą obejmować metody produkcji, o których mowa w niniejszym artykule.
2. Do opisu produktu sektora wina, który fermentował, dojrzewał lub leżakował w pojemniku z drewna i który opatrzony jest chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, stosuje się jedynie określenia zastosowane w celu oznaczenia niektórych metod produkcji wymienionych w załączniku V. W odniesieniu do takiego produktu sektora wina państwa członkowskie i państwa trzecie mogą jednak ustanowić inne oznaczenia równoważne z oznaczeniami ustanowionymi w załączniku V.

Stosowanie jednego z oznaczeń określonych w akapicie pierwszym jest dozwolone, jeżeli produkt sektora wina leżakował w pojemniku z drewna zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, nawet jeżeli proces leżakowania kontynuowany jest w pojemniku innego rodzaju.

Oznaczeń, o których mowa w akapicie pierwszym, nie można stosować w odniesieniu do produktu sektora wina, który wyprodukowano przy użyciu kawałków drewna dębowego, nawet jeżeli znajdowało się ono w pojemniku lub pojemnikach z drewna.

3. Wyrażenie „poddane fermentacji w butelce” można zastosować jedynie w odniesieniu do win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:
  - a) produktowi nadano charakter musujący poprzez wtórną fermentację alkoholową w butelce;
  - b) długość procesu produkcyjnego, włącznie z leżakowaniem w tym samym przedsiębiorstwie, w którym produkt został wytworzony, liczona od rozpoczęcia procesu fermentacji mającego na celu nadanie cuvée charakteru musującego nie jest krótsza niż dziewięć miesięcy;
  - c) proces fermentacji mający na celu nadanie cuvée charakteru musującego i okres pozostawiania cuvée na osadzie nie był krótszy niż 90 dni;
  - d) produkt został oddzielony od osadu przez filtrowanie metodą obciążania lub przez degorzowanie.

4. Wyrażenia „poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej” lub „metoda tradycyjna” lub „metoda klasyczna” lub „klasyczna metoda tradycyjna” można stosować tylko do opisu win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:

- a) produktowi nadano charakter musujący poprzez wtórną fermentację alkoholową w butelce;
- b) produkt przez co najmniej dziewięć miesięcy przebywał bez przerwy razem z osadem w tym samym przedsiębiorstwie, w którym cuvée zostało wytworzone;
- c) produkt oddzielono od osadu przez degorżowanie.

5. Wyrażenie „crémant” można stosować tylko do białych lub różowych gatunkowych win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, pod warunkiem że:

- a) winogrona zostały zebrane ręcznie;
- b) wino zostało wyprodukowane z moszczu uzyskanego poprzez wyciskanie całych lub pozbawionych łodyg winogron. Ilość uzyskanego moszczu nie przekracza 100 litrów na każde 150 kg winogron;
- c) maksymalna zawartość dwutlenku siarki nie przekracza 150 mg/l;
- d) zawartość cukru nie przekracza 50 g/l;
- e) wino spełnia wymogi określone w ust. 4.

Nie naruszając przepisów art. 55, określenie „crémant” umieszcza się na etykietach gatunkowych win musujących w połączeniu z nazwą jednostki geograficznej objętej wyznaczonym obszarem chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego danego państwa trzeciego.

Akapit pierwszy lit. a) oraz akapit drugi nie mają zastosowania w odniesieniu do producentów, którzy są właścicielami znaków towarowych zawierających określenie „Crémant” i zarejestrowanych przed dniem 1 marca 1986 r.

6. Odniesienia do produkcji ekologicznej winogron reguluje rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁴⁾.

Artykuł 54

Wskazanie gospodarstwa

1. Wymienione w załączniku VI określenia odnoszące się do gospodarstwa, inne niż wskazanie nazwy butelkującego, producenta lub dostawcy, zastrzega się dla produktów sektora wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

Określenia te stosuje się jedynie wtedy, gdy produkt sektora wina wyprodukowano wyłącznie z winogron zebranych w winnicach użytkowanych przez to gospodarstwo, a produkcję wina prowadzi się w całości w tym gospodarstwie.

2. Państwa członkowskie regulują stosowanie odpowiednich dla nich określeń wymienionych w załączniku VI. Państwa trzecie ustanawiają zasady stosowania dotyczące ich odpowiednich określeń wymienionych w załączniku VI, w tym zasady określone przez reprezentatywne organizacje zawodowe.

3. Podmioty uczestniczące we wprowadzaniu do obrotu produktu sektora wina wyprodukowanego w takim gospodarstwie mogą stosować nazwę gospodarstwa do etykietowania i prezentacji tego produktu sektora wina jedynie wtedy, gdy przedmiotowe gospodarstwo wyraża zgodę na to stosowanie.

Artykuł 55

Odniesienia do nazw jednostek geograficznych mniejszych lub większych niż obszar objęty chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym

1. Zgodnie z art. 120 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz nie naruszając przepisów art. 45 i 46, odniesienie do nazwy jednostki geograficznej, która jest mniejsza lub większa niż obszar, do którego odnosi się dana nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, może znajdować się jedynie na etykiecie produktu sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego.

2. W przypadku odniesienia do nazw jednostek geograficznych, które są mniejsze niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, wnioskodawca ściśle określa w specyfikacji produktu i jednolitym dokumencie obszar przedmiotowej jednostki geograficznej. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące stosowania tych jednostek geograficznych.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

W odniesieniu do produktów sektora wina produkowanych w mniejszej jednostce geograficznej ma zastosowanie co następuje:

- a) co najmniej 85 % winogron, z których wyprodukowano produkt sektora wina, pochodzi z mniejszej jednostki geograficznej. Nie dotyczy to:
  - (i) jakiegokolwiek ilości produktów sektora wina stosowanych do dosładzania, „expedition liqueur” ani „tirage liqueur”;
  - (ii) jakiegokolwiek ilości produktu sektora wina, o którym mowa w części II pkt 3 lit. e) i f) załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) pozostałe winogrona wykorzystane do produkcji pochodzą z wyznaczonego obszaru geograficznego objętego daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym.

W przypadku zarejestrowanych znaków towarowych lub znaków towarowych ustanowionych przez stosowanie przed dniem 11 maja 2002 r., które zawierają nazwę jednostki geograficznej mniejszej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym oraz odniesienia do obszaru geograficznego danych państw członkowskich, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów określonych w akapicie drugim lit. a) i b).

3. Nazwa jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar objęty nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym lub odniesienia do obszaru geograficznego odnoszą się do:

- a) nazwy miejscowości lub grupy miejscowości;
- b) nazwy lokalnej jednostki administracyjnej lub jej części;
- c) nazwy podregionu uprawy winorośli lub jego części;
- d) nazwy jednostki administracyjnej.

SEKCJA 3

Przepisy dotyczące niektórych szczególnych kształtów butelek i zamknięć

Artykuł 56

Warunki stosowania niektórych szczególnych kształtów butelek

Typ butelki kwalifikuje się do umieszczenia w wykazie szczególnych kształtów butelek określonym w załączniku VII, jeżeli spełnia następujące wymogi:

- a) przez ostatnie 25 lat dany typ butelki był używany wyłącznie, autentycznie i tradycyjnie w odniesieniu do produktu sektora wina opatrzonego konkretną chronioną nazwą pochodzenia lub konkretnym chronionym oznaczeniem geograficznym; oraz
- b) jego użycie kojarzy się konsumentom z produktem sektora wina opatrzonym konkretną chronioną nazwą pochodzenia lub konkretnym chronionym oznaczeniem geograficznym.

W załączniku VII określono warunki stosowania uznanych szczególnych typów butelek.

Artykuł 57

Przepisy dotyczące prezentacji niektórych produktów sektora wina

1. Wino musujące, gatunkowe wino musujące i aromatyczne gatunkowe wino musujące wyprodukowane w Unii wprowadza się do obrotu lub wywozi w szklanych butelkach typowych dla wina musującego zamkniętych za pomocą:

- a) w przypadku butelek o nominalnej pojemności większej niż 0,20 litra: zamknięcia w kształcie grzybka, zrobionego z korka lub innego materiału, który może być używany w połączeniu ze środkami spożywczymi, utrzymywanego w miejscu poprzez klamrę, przykrytego, jeżeli to konieczne, przez kapsel oraz otoczonego folią, która w całości przykrywa zamknięcie oraz całą szyjkę lub jej część;
- b) w przypadku butelek o nominalnej pojemności nieprzekraczającej 0,20 litra: jakiegokolwiek innego odpowiedniego zamknięcia.

Pozostałych napojów wyprodukowanych w Unii nie można wprowadzać do obrotu ani wywozić w szklanych butelkach typowych dla wina musującego lub w butelkach posiadających zamknięcie opisane w akapicie pierwszym lit. a).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit drugi państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że pozostałe napoje można wprowadzać do obrotu lub wywozić w szklanych butelkach typowych dla wina musującego lub w butelkach posiadających zamknięcie opisane w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), lub w butelkach obu rodzajów, pod warunkiem że napoje te są tradycyjnie butelkowane w takich butelkach oraz że nie powoduje to wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego charakteru napoju.

Artykuł 58

Dodatkowe przepisy określone przez państwa członkowskie będące producentami, dotyczące etykietowania i prezentacji

1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 49, 50, 52, 53 i 55 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, mogą zabronić stosowania tych danych lub ograniczyć ich stosowanie w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym i wyprodukowanych na ich terytorium, wprowadzając za pomocą odpowiednich specyfikacji produktów tych produktów sektora wina bardziej surowe warunki niż te, które określono w niniejszym rozdziale.
2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 52 i 53 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do produktów sektora wina wyprodukowanych na ich terytorium, jeżeli te produkty sektora wina nie są opatrzone chronioną nazwą pochodzenia ani chronionym oznaczeniem geograficznym.
3. W odniesieniu do produktów sektora wina produkowanych na terytoriach państw członkowskich państwa członkowskie mogą w celach kontrolnych podjąć decyzję o określeniu i uregulowaniu danych szczegółowych innych niż te, które wymieniono w art. 119 ust. 1 i art. 120 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
4. W celach kontrolnych państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu art. 118, 119 i 120 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 do produktów sektora wina, które zabutelkowano na ich terytoriach, ale których jeszcze nie wprowadzono do obrotu ani nie wywieziono.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 59

Język roboczy

Wszystkie dokumenty oraz informacje przesłane Komisji w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną, wniosku o wprowadzenie zmiany w specyfikacji produktu, procedury zgłaszania sprzeciwu i procedury unieważnienia nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 94–98 oraz art. 105 i 106 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, a także w odniesieniu do określenia tradycyjnego zgodnie z art. 25–31 i art. 34 i 35 niniejszego rozporządzenia przedstawiane są w jednym z języków urzędowych Unii lub towarzyszą im poświadczone tłumaczenia na jeden z tych języków.

Artykuł 60

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 607/2009 traci moc.

Artykuł 61

Środki przejściowe

1. W odniesieniu do wszystkich wniosków o objęcie ochroną, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oczekują na rozpatrzenie, w dalszym ciągu mają zastosowanie art. 2–12 oraz art. 72 rozporządzenia (WE) nr 607/2009, które to artykuły dotyczą wniosku o objęcie ochroną i etykietowania tymczasowego.
2. Art. 13–16 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 dotyczące procedury zgłaszania sprzeciwu w dalszym ciągu mają zastosowanie do wniosków o objęcie ochroną, w odniesieniu do których przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano powiązane jednolite dokumenty w celu wniesienia sprzeciwu.
3. W odniesieniu do wniosków o unieważnienie ochrony, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oczekują na rozpatrzenie, w dalszym ciągu mają zastosowanie art. 21, 22 i 23 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 dotyczące unieważnienia ochrony.
4. W odniesieniu do oczekujących na rozpatrzenie wniosków, w przypadku których w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano jednolity dokument po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie przepisy regulujące zgłaszanie sprzeciwów zawarte w niniejszym rozporządzeniu oraz rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2019/34.
5. Ust. 1, 2 i 3 mają zastosowanie odpowiednio do procedur dotyczących określeń tradycyjnych, w odniesieniu do których w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wniosek o objęcie ochroną lub zgłoszenie w sprawie unieważnienia oczekują na rozpatrzenie.

6. W odniesieniu do wniosków o wprowadzenie zmiany w specyfikacji produktu oraz w odniesieniu do wniosków o wprowadzenie nieznaczących zmian lub zmian innych niż nieznaczące wskazanych przez państwa członkowskie jako spełniające wymogi dotyczące zmiany na poziomie Unii, które opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w dalszym ciągu mają zastosowanie art. 20 i 72 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 dotyczące zmian w specyfikacji produktu i etykietowania tymczasowego.

Jeżeli chodzi o wnioski o wprowadzenie zmiany oczekujące na rozpatrzenie, których nie obejmuje akapit pierwszy, decyzje państw członkowskich, by przedłożyć Komisji takie wnioski o wprowadzenie zmiany, uznaje się za zatwierdzenie standardowej zmiany zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie za pośrednictwem poczty elektronicznej przekazują Komisji wykaz zmian oczekujących na rozpatrzenie w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wykaz dzieli się na dwie następujące grupy:

- a) zmiany, które uznaje się za spełniające wymogi dotyczące zmiany na poziomie Unii;
- b) zmiany, które uznaje się za spełniające wymogi dotyczące standardowej zmiany.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) wykaz standardowych zmian w podziale na państwa członkowskie w terminie trzech miesięcy od otrzymania pełnych wykazów poszczególnych państw członkowskich i podaje wnioski oraz jednolite dokumenty dotyczące tych standardowych zmian do wiadomości publicznej.

7. W odniesieniu do wniosków o wprowadzenie zmiany określenia tradycyjnego, które to wnioski w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oczekują na rozpatrzenie, w dalszym ciągu mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 607/2009.

8. Zgodnie z art. 73 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 zmiany w specyfikacji produktu przedłożone właściwym organom państwa członkowskiego w dniu 1 sierpnia 2009 r. lub po tej dacie i przekazane przez te organy Komisji przed dniem 30 czerwca 2014 r. uznaje się za zatwierdzone, jeżeli Komisja uznała je za zmiany, które zapewniają zgodność specyfikacji produktu z art. 118c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Zmiany, których Komisja nie uznała za zmiany zapewniające zgodność specyfikacji produktu z art. 118c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, uznaje się za wnioski o wprowadzenie standardowej zmiany i stosuje się do nich przepisy przejściowe określone w ust. 6 niniejszego artykułu.

9. Produkty sektora wina, które wprowadzono do obrotu lub opatrzone etykietą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 607/2009, mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania istniejących zapasów.

10. Procedura określona w art. 118s rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ma zastosowanie w odniesieniu do jakiegokolwiek zmiany w specyfikacji produktu przedłożonej państwu członkowskiemu w dniu 1 sierpnia 2009 r. lub po tej dacie i przesłanej Komisji przez państwo członkowskie przed dniem 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 62

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

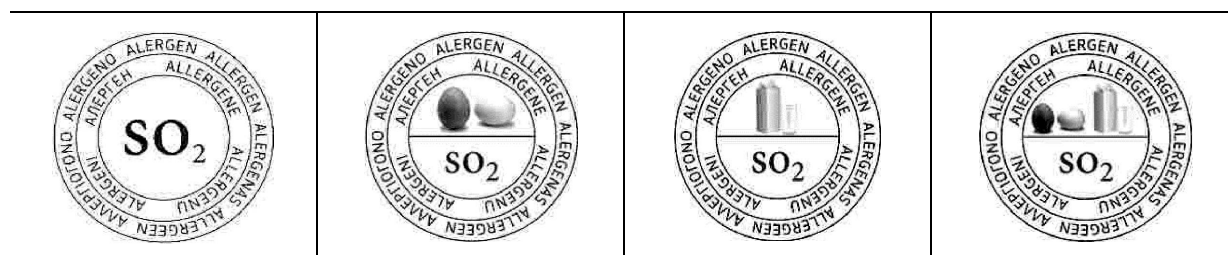
Określenia, o których mowa w art. 41 ust. 1

Język	Określenia dotyczące siarczynów	Określenia dotyczące jaj i produktów na bazie jaj	Określenia dotyczące mleka i produktów na bazie mleka
w języku bułgarskim	„сулфити” lub „серен диоксид”	„яйце”, „яйчен протеин”, „яйчен продукт”, „яйчен лизозим” lub „яйчен албумин”	„мляко”, „млечни продукти”, „млечен казеин” lub „млечен протеин”
w języku hiszpańskim	„sulfitos” lub „dióxido de azufre”	„huevo”, „proteína de huevo”, „ovoproducto”, „lisozima de huevo” lub „ovoalbúmina”	„leche”, „productos lácteos”, „caseína de leche” lub „proteína de leche”
w języku czeskim	„siřičitany” lub „oxid siřičitý”	„vejce”, „vaječná bílkovina”, „výrobky z vajec”, „vaječný lysozym” lub „vaječný albumin”	„mléko”, „výrobky z mléka”, „mléčný kasein” lub „mléčná bílkovina”
w języku duńskim	„sulfitter” lub „svovldioxid”	„æg”, „ægprotein”, „ægprodukt”, „æglysozym”, lub „ægalbumin”	„mælk”, „mælkeprodukt”, „mælkecasein” lub „mælkeprotein”,
w języku niemieckim	„Sulfite” lub „Schwefeldioxid”	„Ei”, „Eiprotein”, „Eiprodukt”, „Lysozym aus Ei” lub „Albumin aus Ei”	„Milch”, „Milcherzeugnis”, „Kasein aus Milch” lub „Milchprotein”
w języku estońskim	„sulfitid” lub „vääveldioksiid”	„muna”, „munaproteiin”, „munatooted”, „munalüsosüüm” lub „munaalbumiin”	„piim”, „piimatooted”, „piimakaseiin” lub „piimaproteiin”
w języku greckim	„θειώδη”, „διοξειδίο του θείου” lub „ανυδρίτης του θειώδους οξέος”	„αυγό”, „πρωτεΐνη αυγού”, „πρωϊόν αυγού”, „λυσοζύμη αυγού” lub „αλβουμίνη αυγού”	„γάλα”, „προϊόντα γάλακτος”, „καζεΐνη γάλακτος” lub „πρωτεΐνη γάλακτος”
w języku angielskim	»sulphites«, »sulfites«, »sulphur dioxide« lub 'sulfur dioxide'	»egg«, »egg protein«, »egg product«, »egg lysozyme« lub »egg albumin«	»milk«, »milk products«, »milk casein« lub »milk protein«
w języku francuskim	„sulfites” lub „anhydride sulfureux”	„œuf”, „protéine de l'œuf”, „produit de l'œuf”, „lysozyme de l'œuf” lub „albumine de l'œuf”	„lait”, „produits du lait”, „caséine du lait” lub „protéine du lait”
w języku chorwackim	„sulfiti” lub „sumporov dioksid”	„jaje”, „bjelančevine iz jaja”, „proizvodi od jaja”, „lizozim iz jaja” lub „albumin iz jaja”;	„mlijeko”, „mliječni proizvodi”, „kazein iz mljeka” lub „mliječne bjelančevine”
w języku włoskim	„solfiti” lub „anidride solforosa”	„uovo”, „proteina dell'uovo”, „derivati dell'uovo”, „lisozima da uovo” lub „ovoalbumina”	„latte”, „derivati del latte”, „caseina del latte” lub „proteina del latte”
w języku łotewskim	„sulfiti” lub „sēra dioksīds”	„olas”, „olu olbaltumviela”, „olu produkts”, „olu lizocīms” lub „olu albumīns”	„piens”, „piena produkts”, „piena kazeīns” lub „piena olbaltumviela”
w języku litewskim	„sulfitai” lub „sieros dioksidas”	„kiaušiniai”, „kiaušinių baltymai”, „kiaušinių produktai”, „kiaušinių lizocimas” lub „kiaušinių albuminas”	„pienas”, „pieno produktai”, „pieno kazeinas” lub „pieno baltymai”

Język	Określenia dotyczące siarczynów	Określenia dotyczące jaj i produktów na bazie jaj	Określenia dotyczące mleka i produktów na bazie mleka
w języku węgierskim	„szulfitok” lub „kén-dioxid”	„tojás”, „tojásból származó fehérje”, „tojástermék”, „tojásból származó lizozim” lub „tojásból származó albumin”	„tej”, „tejtermékek”, „tejkazein” lub „tejfehérje”
w języku maltańskim	„sulfiti”, lub „diossidu tal-kubrit”	„bajd”, „proteina tal-bajd”, „prodott tal-bajd”, „lizozima tal-bajd” lub „albumina tal-bajd”	„halib”, „prodotti tal-halib”, „kaseina tal-halib” lub „proteina tal-halib”
w języku niderlandzkim	„sulfieten” lub „zwaveldioxide”	„ei”, „eiproteïne”, „eiderivaat”, „eilysozym” lub „eialbumine”	„melk”, „melkderivaat”, „melkcaseïne” lub „melkproteïnen”
w języku polskim	„siarczyny”, „dwutlenek siarki” lub „ditlenek siarki”	„jajo”, „białko jaja”, „produkty z jaj”, „lizozym z jaja” lub „albumina z jaja”	„mleko”, „produkty mleczne”, „kazeina z mleka” lub „białko mleka”
w języku portugalskim	„sulfitos” lub „dióxido de enxofre”	„ovo”, „proteína de ovo”, „produto de ovo”, „lizozima de ovo” lub „albumina de ovo”	„leite”, „produtos de leite”, „caseína de leite” lub „proteína de leite”
w języku rumuńskim	„sulfiti” lub „dioxid de sulf”	„ouă”, „proteine din ouă”, „produse din ouă”, „lizozimă din ouă” lub „albumină din ouă”	„lapte”, „produse din lapte”, „cazeină din lapte” lub „proteine din lapte”
w języku słowackim	„siričitany” lub „oxid siričitý”	„vajce”, „vaječná bielkovina”, „výrobok z vajec”, „vaječný lyzozým” lub „vaječný albumín”	„mlieko”, „výrobky z mlieka”, „mliečne výrobky”, „mliečny kazeín” lub „mliečna bielkovina”
w języku słoweńskim	„sulfiti” lub „žveplov dioksid”	„jajce”, „jajčne beljakovine”, „proizvod iz jajc”, „jajčni lizocim” lub „jajčni albumin”	„mleko”, „proizvod iz mleka”, „mlečni kazein” lub „mlečne beljakovine”
w języku fińskim	„sulfiittia”, „sulfiitteja” lub „rikkidioksidia”	„kananmunaa”, „kananmunaproteiinia”, „kananmunatuotetta”, „lysotsyymiä (kananmunasta)” lub „kananmuna-albumiinia”	„maitoa”, „maitotuotteita”, „kaseiinia (maidosta)” lub „maitoproteiinia”
w języku szwedzkim	„sulfiter” lub „svaveldioxid”	„ägg”, „äggprotein”, „äggprodukt”, „ägglysozym” lub „äggalbumin”	„mjölk”, „mjölkprodukter”, „mjölkcasein” lub „mjölkprotein”

CZĘŚĆ B

Piktogramy, o których mowa w art. 41 ust. 2

ZAŁĄCZNIK II

Określenia, o których mowa w art. 46 ust. 3 akapit drugi lit. b)

Język	Określenia zatwierdzone jako zastępujące określenie „producent”	Określenia zatwierdzone jako zastępujące określenie „wyprodukowane przez”
BG	„преработвател”	„преработено от”
ES	„elaborador”	„elaborado por”
CS	„zpracovatel” lub „vinař”	„zpracováno v” lub „vyroběno v”
DA	„forarbejdningsevirsomhed” lub „vinproducent”	„forarbejdet af”
DE	„Verarbeiter”	„verarbeitet von” lub „versektet durch” „Sektellerei”
ET	„töötleja”	„töödelnud”
EL	„οινοποιός”	„οινοποιήθηκε από”,
EN	„processor” lub „winemaker”	„processed by” lub „made by”
FR	„élaborateur”	„élabore par”
IT	„elaboratore” lub „spumantizzatore”	„elaborato da” lub „spumantizzato da”
LV	„izgatavotājs”	„vīnāris” lub „ražojis”
LT	„perdirbėjas”	„perdirbo”
HU	„feldolgozó”	„feldolgozta:”
MT	„proċessur”	„ipproċessat minn”
NL	„verwerker” lub „bereider”	„verwerkt door” lub „bereid door”
PL	„przetwórca” lub „wytwórca”	„przetworzone przez” lub „wytworzone przez”
PT	„elaborador” lub „preparador”	„elaborado por” lub „preparado por”
RO	„elaborator”	„elaborat de”
SI	„pridelovalec”	„prideluje”
SK	„spracovateľ”	„spracúva”
FI	„valmistaja”	„valmistanut”
SV	„bearbetningsföretag”	„bearbetat av”

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Wykaz określeń, o których mowa w art. 47 ust. 1, stosowanych w odniesieniu do wina musującego, gazowanego wina musującego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego

Określenia	Warunki stosowania
brut nature, naturherb, bruto natural, pas dosé, dosage zéro, natūralis briutas, ists bruts, přírodně tvrdé, popolnoma suho, dosaggio zero, брут натюр, brut natur	Jeżeli zawartość cukru wynosi mniej niż 3 gramy na litr; określenia te mogą być używane wyłącznie w odniesieniu do produktów, do których nie dodano cukru po drugiej fermentacji.
extra brut, extra herb, ekstra briutas, ekstra brut, ekstra bruts, zvláště tvrdé, extra bruto, izredno suho, ekstra wytrawne, екстра брут	Jeżeli zawartość cukru wynosi 0–6 gramów na litr.
brut, herb, briutas, bruts, tvrdé, bruto, zelo suho, bardzo wytrawne, брут	Jeżeli zawartość cukru wynosi mniej niż 12 gramów na litr.
extra dry, extra trocken, extra seco, labai sausas, ekstra kuiv, ekstra sausais, küllönlegesen száraz, wytrawne, suho, zvláště suché, extra suché, екстра cyxo, extra sec, ekstra tør, vrlo suho	Jeżeli zawartość cukru wynosi 12–17 gramów na litr.
sec, trocken, secco, asciutto, dry, tør, ξηρός, seco, torr, kuiva, sausas, kuiv, sausais, száraz, półwytrawne, polsuho, suché, cyxo, suho	Jeżeli zawartość cukru wynosi 17–32 gramów na litr.
demi-sec, halbtrocken, abboccato, medium dry, halvtør, ημιξηρός, semi seco, meio seco, halvtorr, puolikuiva, pusiau sausas, poolkuiv, pussausais, félszáraz, półslodkie, polsladko, polosuché, polosladké, полусухо, polusuho	Jeżeli zawartość cukru wynosi 32–50 gramów na litr.
doux, mild, dolce, sweet, sød, γλυκός, dulce, doce, söt, makea, saldus, magus, édes, helu, słodkie, sladko, sladké, сладко, dulce, saldaís, slatko	Jeżeli zawartość cukru wynosi więcej niż 50 gramów na litr.

CZĘŚĆ B

Wykaz określeń, o których mowa w art. 52 ust. 1, stosowanych w odniesieniu do produktów innych niż wymienione w części A

Określenia	Warunki stosowania
cyxo, seco, suché, tør, trocken, kuiv, ξηρός, dry, sec, secco, asciutto, sausais, sausas, száraz, droog, wytrawne, seco, sec, suho, kuiva	Jeżeli zawartość cukru nie przekracza: — 4 gramów na litr, lub — 9 gramów na litr, pod warunkiem że całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winowego na litr wynosi nie więcej niż 2 gramy poniżej zawartości cukru resztkowego.
полусухо, semiseco, polosuché, halvtør, halbtrocken, poolkuiv, ημιξηρός, medium dry, demi-sec, abboccato, pussausais, pusiau sausas, félszáraz, halfdroog, półwytrawne, meio seco, adamado, demisec, polsuho, puolikuiva, halvtorr, polusuho	Jeżeli zawartość cukru przekracza maksymalną dopuszczalną ilość, ale nie przekracza: — 12 gramów na litr, lub — 18 gramów na litr, pod warunkiem że całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winowego na litr wynosi nie więcej niż 10 gramów poniżej zawartości cukru resztkowego.

Określenia	Warunki stosowania
полусладко, semidulce, polosladké, halvsød, lieblich, poolmagus, ημιγλυκος, medium, medium sweet, moelleux, amabile, pussaldais, pusiau saldus, félédés, halfzoet, półsłodkie, meio doce, demidulce, polsladko, puolimakea, halvsött, poluslatko	Jeżeli zawartość cukru przekracza maksymalną dopuszczalną ilość, ale nie przekracza 45 gramów na litr.
сладко, dulce, sladké, sød, süss, magus, γλυκός, sweet, doux, dolce, saldais, saldus, édes, helu, zoet, słodkie, doce, dulce, sladko, makea, sött, slatko.	Jeżeli minimalna zawartość cukru wynosi co najmniej 45 gramów na litr.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ ODMIAN WINOROŚLI I ICH SYNONIMÓW, KTÓRE MOŻNA UMIESZCZAĆ NA ETYKIECIE WINA ⁽¹⁾

CZĘŚĆ A

Wykaz odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykiecie wina zgodnie z art. 50 ust. 3

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
1	Alba (IT)	Albarossa	Włochy
2	Alicante (ES)	Alicante Bouschet	Grecja, Włochy, Portugalia, Algieria, Tunezja, Stany Zjednoczone, Cypr, Republika Południowej Afryki, Chorwacja Uwaga: Nazwa „Alicante” nie może być stosowana niezależnie jako nazwa wina.
3		Alicante Branco	Portugalia
4		Alicante Henri Bouschet	Francja, Serbia i Czarnogóra(6)
5		Alicante	Włochy
6		Alikant Buse	Serbia i Czarnogóra (4)
7	Avola (IT)	Nero d'Avola	Włochy
8	Bohotin (RO)	Busuioacă de Bohotin	Rumunia
9	Borba (PT)	Borba	Hiszpania
10	Bourgogne (FR)	Blauburgunder	Była jugosłowiańska republika Macedonii (13–20–30), Austria (18–20), Kanada (20–30), Chile (20–30), Włochy (20–30), Szwajcaria
11		Blauer Burgunder	Austria (10–13), Serbia i Czarnogóra (17–30)
12		Blauer Frühburgunder	Niemcy (24)
13		Blauer Spätburgunder	Niemcy (30), Była jugosłowiańska republika Macedonii (10–20–30), Austria (10–11), Bułgaria (30), Kanada (10–30), Chile (10–30), Rumunia (30), Włochy (10–30)
14		Burgund Mare	Rumunia (35, 27, 39, 41)
14a		Borgonja istarska	Chorwacja
15		Burgundac beli	Serbia i Czarnogóra (34)
15a		Burgundac bijeli	Chorwacja

⁽¹⁾ LEGENDA:

— określenia pisane kursywą:

— „o”:

— określenia pisane pogrubioną czcionką:

— określenia pisane bez pogrubienia:

odniesienie do synonimu odmiany winorośli
brak synonimu

kolumna 3: nazwa odmiany winorośli

kolumna 4: państwo, w którym nazwa odpowiada odmianie oraz odniesieniu do odmiany

kolumna 3: nazwa synonimu odmiany winorośli

kolumna 4: nazwa państwa stosującego synonim odmiany winorośli.

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (1)
17		Burgundac crni	Serbia i Czarnogóra (11–30), Chorwacja
18		Burgundac sivi	Chorwacja, Serbia i Czarnogóra
19		Burgundec bel	Była jugosłowiańska republika Macedonii
20		Burgundec crn	Była jugosłowiańska republika Macedonii (10–13–30)
21		Burgundec siv	Była jugosłowiańska republika Macedonii
22		Early Burgundy	Stany Zjednoczone
23		Fehér Burgundi, Burgundi	Węgry (31)
24		Frühburgunder	Niemcy (12), Niderlandy
25		Grauburgunder	Niemcy, Bułgaria, Węgry, Rumunia (26)
26		Grauer Burgunder	Kanada, Rumunia (25), Niemcy, Austria
27		Grossburgunder	Rumunia (37, 14 , 40, 42)
28		Kisburgundi kék	Węgry (30)
29		Nagyburgundi	Węgry
30		Spätburgunder	Była jugosłowiańska republika Macedonii (10–13– 20), Serbia i Czarnogóra (11– 17), Bułgaria (13), Kanada (10–13), Chile, Węgry (29), Mołdawia, Rumunia (13), Włochy (10–13), Zjednoczone Królestwo , Niemcy (13)
31		Weißburgunder	Republika Południowej Afryki (33), Kanada, Chile (32), Węgry (23), Niemcy (32 , 33), Austria (32), Zjednoczone Królestwo, Włochy
32		Weißer Burgunder	Niemcy (31, 33), Austria (31), Chile (31), Słowenia, Włochy
33		Weissburgunder	Republika Południowej Afryki (31), Niemcy (31, 32), Zjednoczone Królestwo, Włochy, Szwajcaria
34		Weisser Burgunder	Serbia i Czarnogóra (15)
35	Calabria (IT)	Calabrese	Włochy
36	Cotnari (RO)	Grasă de Cotnari	Rumunia
37	Franken (DE)	Blaufränkisch	Republika Czeska (39), Austria, Niemcy, Słowenia (Modra frankinja , Frankinja), Węgry, Rumunia (14 , 27, 39, 41)
38		Frâncușă	Rumunia
39		Frankovka	Republika Czeska (37), Słowacja (40), Rumunia (14 , 27, 38, 41), Chorwacja
40		Frankovka modrá	Słowacja (39)
41		Kékfrankos	Węgry, Rumunia (37, 14 , 27, 39)

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
42	Friuli (IT)	Friulano	Włochy
43	Graciosa (PT)	Graciosa	Portugalia
44	Мелник (BU) Melnik	Мелник Melnik	Bułgaria
45	Montepulciano (IT)	Montepulciano	Włochy
46	Moravské (CZ)	Cabernet Moravia	Republika Czeska
47		Moravia dulce	Hiszpania
48		Moravia agria	Hiszpania
49		Muškat moravský	Republika Czeska, Słowacja
50	Odobesti (RO)	Galbenă de Odobesti	Rumunia
51	Porto (PT)	Portoghese	Włochy
52	Rioja (ES)	Torrontés riojano	Argentyna
53	Sardegna (IT)	Barbera Sarda	Włochy
54	Sciaccia (IT)	Sciaccarello	Francja
55	Teran (SI)	Teran	Chorwacja ⁽²⁾

(1) W odniesieniu do wymienionych państw odstępstwa przewidziane w niniejszym załączniku są dopuszczalne wyłącznie w przypadku win noszących chronioną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, wyprodukowanych z danych odmian.

(2) Wyłącznie w odniesieniu do ChNP „Hrvatska Istra” (PDO-HR-A1652), pod warunkiem że „Hrvatska Istra” i „Teran” znajdują się w tym samym polu widzenia oraz że nazwa „Teran” zapisana jest czcionką mniejszą niż określenie „Hrvatska Istra”.

CZĘŚĆ B

Wykaz odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykietach win zgodnie z art. 50 ust. 4

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
1	Mount Athos — Agioritikos (GR)	Agiorgitiko	Grecja, Cypr
2	Aglianico del Taburno (IT)	Aglianico	Włochy, Grecja, Malta, Stany Zjednoczone
2a	Aglianico del Taburno	Aglianico crni	Chorwacja
	Aglianico del Vulture (IT)	Aglianicone	Włochy
4	Aleatico di Gradoli (IT) Aleatico di Puglia (IT)	Aleatico	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
5	Ansonica Costa dell'Argentario (IT)	Ansonica	Włochy, Australia

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
6	Conca de Barbera (ES)	Barbera Bianca	Włochy
7		Barbera	Republika Południowej Afryki, Argentyna, Australia, Chorwacja, Meksyk, Słowenia, Urugwaj, Stany Zjednoczone, Grecja, Włochy, Malta
8		Barbera Sarda	Włochy
9	Malvasia di Castelnuovo Don Bosco (IT) Bosco Eliceo (IT)	Bosco	Włochy
10	Brachetto d'Acqui (IT)	Brachetto	Włochy, Australia
11	Etyek-Buda (HU)	Budai	Węgry
12	Cesanese del Piglio (IT) Cesanese di Olevano Romano (IT) Cesanese di Affile (IT)	Cesanese	Włochy, Australia
13	Cortese di Gavi (IT) Cortese dell'Alto Monferrato (IT)	Cortese	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
14	Duna (HU)	Duna gyöngye	Węgry
15	Dunajskostredský (SK)	Dunaj	Słowacja
16	Côte de Duras (FR)	Durasa	Włochy
17	Korinthos-Korinthiakos (GR)	Corinto Nero	Włochy
18		Korinthiaki	Grecja
19	Fiano di Avellino (IT)	Fiano	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
20	Fortana del Taro (IT)	Fortana	Włochy, Australia
21	Freisa d'Asti (IT) Freisa di Chieri (IT)	Freisa	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
22	Greco di Bianco (IT) Greco di Tufo (IT)	Greco	Włochy, Australia
23	Grignolino d'Asti (IT) Grignolino del Monferrato Casalese (IT)	Grignolino	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
24	Izsáki Arany Sárfehér (HU)	Izsáki Sárfehér	Węgry
25	Lacrima di Morro d'Alba (IT)	Lacrima	Włochy, Australia

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
26	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	Lambrusco grasparossa	Włochy
27		Lambrusco	Włochy, Australia ⁽²⁾, Stany Zjednoczone
28	Lambrusco di Sorbara (IT)		
29	Lambrusco Mantovano (IT)		
30	Lambrusco Salamino di Santa Croce (IT)		
31		Lambrusco Salamino	Włochy
32	Colli Maceratesi	Maceratino	Włochy, Australia
33	Nebbiolo d'Alba (IT)	Nebbiolo	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone, Chorwacja
34	Colli Orientali del Friuli Picolit (IT)	Picolit	Włochy
35		Pikolit	Słowenia
36	Colli Bolognesi Classico Pignoletto (IT)	Pignoletto	Włochy, Australia
37	Primitivo di Manduria	Primitivo	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone, Chorwacja
38	Rheingau (DE)	Rajnai rizling	Węgry (41)
39	Rheinhessen (DE)	Rajnski rizling	Serbia i Czarnogóra (40–41–46), Chorwacja
40		Renski rizling	Serbia i Czarnogóra (39–43–46), Słowenia (45)
41		Rheinriesling	Bułgaria, Austria, Niemcy (43), Węgry (38), Republika Czeska (49), Włochy (43), Grecja, Portugalia, Słowenia
42		Rhine Riesling	Republika Południowej Afryki, Australia, Chile (44), Mołdawia, Nowa Zelandia, Cypr, Węgry
43		Riesling renano	Niemcy (41), Serbia i Czarnogóra (39–40–46), Włochy (41)
44		Riesling Renano	Chile (42), Malta
45		Radgonska ranina	Słowenia, Chorwacja
46		Rizling rajnski	Serbia i Czarnogóra (39–40–43)
47		Rizling Rajnski	Była jugosłowiańska republika Macedonii, Chorwacja
48		Rizling rýnsky	Słowacja ^o
49		Ryzlink rýnský	Republika Czeska (41)
50	Rossese di Dolceacqua (IT)	Rossese	Włochy, Australia
51	Sangiovese di Romagna (IT)	Sangiovese	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone, Chorwacja

	Chroniona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów ⁽¹⁾
52	Štajerska Slovenija (SI)	Štajerska belina	Słowenia, Chorwacja
52a	Štajerska Slovenija (SI)	Štajerka	Chorwacja
53	Teroldego Rotaliano (IT)	Teroldego	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone
54	Vinho Verde (PT)	Verdea	Włochy
55		Verdeca	Włochy
56		Verdese	Włochy
57	Verdicchio dei Castelli di Jesi (IT) Verdicchio di Matelica (IT)	Verdicchio	Włochy, Australia
58	Vermentino di Gallura (IT) Vermentino di Sardegna (IT)	Vermentino	Włochy, Australia, Stany Zjednoczone Ameryki, Chorwacja
59	Vernaccia di San Gimignano (IT) Vernaccia di Oristano (IT) Vernaccia di Serrapetrona (IT)	Vernaccia	Włochy, Australia
60	Zala (HU)	Zalagyöngye	Węgry

⁽¹⁾ W odniesieniu do wymienionych państw odstępstwa przewidziane w niniejszym załączniku są dopuszczalne wyłącznie w przypadku win noszących chronioną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, wyprodukowanych z danych odmian.

⁽²⁾ Stosowanie dozwolone zgodnie z przepisami art. 22 ust. 4 Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie handlu winem z dnia 1 grudnia 2008 r. (Dz.U. L 28 z 30.1.2009, s. 3).

ZAŁĄCZNIK V

Oznaczenia dopuszczone do użycia na etykietach win zgodnie z art. 53 ust. 2

fermentowało w beczce	dojrzewało w beczce	leżakowało w beczce
[...]-fermentowało w kadzi [wskazać rodzaj drewna]	[...]-dojrzewało w kadzi [wskazać rodzaj drewna]	[...]-leżakowało w kadzi [wskazać rodzaj drewna]
fermentowało w kadzi	dojrzewające w kadziach	leżakowało w kadzi

Słowo „kadź” można zastąpić słowem „beczka”.

ZAŁĄCZNIK VI

Określenia, o których mowa w art. 54 ust. 1

Państwo członkowskie	Określenia
Austria	Burg, Domäne, Eigenbau, Familie, Gutswein, Güterverwaltung, Hof, Hofgut, Kloster, Landgut, Schloss, Stadtgut, Stift, Weinbau, Weingut, Weingärtner, Winzer, Winzermeister
Republika Czeska	Sklep, vinařský dům, vinařství
Niemcy	Burg, Domäne, Kloster, Schloss, Stift, Weinbau, Weingärtner, Weingut, Winzer
Francja	Abbaye, Bastide, Campagne, Chapelle, Château, Clos, Commanderie, Cru, Domaine, Mas, Manoir, Mont, Monastère, Monopole, Moulin, Prieuré, Tour
Grecja	Αγρέπαυλη (Agrepavlis), Αμπελι (Ampeli), Αμπελώνας(-ες) (Ampelonas(-es)), Αρχοντικό (Archontiko), Κάστρο (Kastro), Κτήμα (Ktima), Μετόχι (Metochi), Μοναστήρι (Monastiri), Ορεινό Κτήμα (Orino Ktima), Πύργος (Pyrgos)
Włochy	abbazia, abtei, ansitz, burg, castello, kloster, rocca, schlofl, stift, torre, villa
Cypr	Αμπελώνας (-ες) (Ampelonas (-es), Κτήμα (Ktima), Μοναστήρι (Monastiri), Μονή (Moni)
Portugalia	Casa, Herdade, Paço, Palácio, Quinta, Solar
Słowenia	Klet, Kmetija, Posestvo, Vinska klet
Słowacja	Kaštieľ, Kúria, Pivnica, Vinárstvo, Usadlosť

ZAŁĄCZNIK VII

Ograniczenia dotyczące stosowania określonych typów butelek, o których mowa w art. 56

1. „Flûte d’Alsace”:

- a) typ: szklana butelka posiadająca prosty, cylindryczny korpus z długą szyjką o następujących przybliżonych proporcjach:
- stosunek całkowitej wysokości do średnicy u podstawy = 5:1,
  - wysokość cylindrycznego korpusu = całkowita wysokość/3;
- b) do win, dla których zastrzega się ten typ butelki, należą — w przypadku win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Francji — wina o następujących chronionych nazwach pochodzenia:
- „Alsace” lub „vin d’Alsace”, „Alsace Grand Cru”,
  - „Crépy”,
  - „Château-Grillet”,
  - „Côtes de Provence”, czerwone i różowe,
  - „Cassis”,
  - „Jurançon”, „Jurançon sec”,
  - „Béarn”, „Béarn-Bellocq”, różowe,
  - „Tavel”, różowe.

Ograniczenia dotyczące stosowania tego typu butelek mają jednak zastosowanie tylko do win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Francji.

2. „Bocksbeutel” lub „Cantil”:

- a) typ: szklana butelka o krótkiej szyjce, pękata lecz przyplaszczona w kształcie; podstawa i przekrój poprzeczny butelki w punkcie największej wypukłości są elipsoidalne:
- stosunek długości do krótkiej osi elipsoidalnego przekroju = 2:1,
  - stosunek wysokości wypukłego korpusu do cylindrycznej szyjki butelki = 2,5:1;
- b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:
- (i) wina niemieckie noszące następujące chronione nazwy pochodzenia:
- Franken,
  - Baden:
    - pochodzące z Taubertal i Schüpfergrund,
    - pochodzące z następujących części lokalnego obszaru administracyjnego Baden-Baden: Neuweier, Steinbach, Umweg i Varnhalt;
- (ii) wina włoskie noszące następujące chronione nazwy pochodzenia:
- Santa Maddalena (St. Magdalener),
  - Valle Isarco (Eisacktaler), produkowane z odmian Sylvaner i Müller-Thurgau,
  - Terlaner, produkowane z odmiany Pinot bianco,
  - Bozner Leiten,
  - Alto Adige (Südtiroler), produkowane z odmian Riesling, Müller-Thurgau, Pinot nero, Moscato giallo, Sylvaner, Lagrein, Pinot bianco (Weissburgunder) i Moscato rosa (Rosenmuskateller),
  - Greco di Bianco,
  - Trentino, produkowane z odmiany Moscato;
- (iii) wina greckie:
- Agioritiko,
  - Rombola Kefalonias,

- wina z wyspy Kefalonia,
- wina z wyspy Paros,
- wina z Peloponezu noszące chronione oznaczenie geograficzne;

(iv) wina portugalskie:

- wina różowe oraz pozostałe wina noszące chronioną nazwę pochodzenia i oznaczenie geograficzne, co do których można udowodnić, że były prawidłowo i tradycyjnie prezentowane w butelkach typu „cantil” przed sklasyfikowaniem tych win jako wina o chronionych nazwach pochodzenia i oznaczeniach geograficznych.

3. „Clavelin”:

- a) typ: szklana butelka o krótkiej szyjce i pojemności 0,62 litra, posiadająca cylindryczny korpus o szerokiej piersi, co nadaje butelce przysadzisty wygląd, o następujących przybliżonych proporcjach:
- stosunek całkowitej wysokości do średnicy u podstawy = 2,75,
  - wysokość części cylindrycznej = całkowita wysokość/2;
- b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:
- wina francuskie noszące następujące chronione nazwy pochodzenia:
    - Côte du Jura,
    - Arbois,
    - L'Etoile,
    - Château Chalon.

4. „Tokaj”:

- a) typ: prosta butelka z bezbarwnego szkła o długiej szyjce posiadająca cylindryczny korpus o następujących proporcjach:
- stosunek wysokości cylindrycznego korpusu do wysokości całkowitej = 1:2,7,
  - stosunek całkowitej wysokości do średnicy u podstawy = 1:3,6,
  - pojemność: 500 ml; 375 ml, 250 ml, 100 ml lub 187,5 ml (w przypadku wywozu do państwa trzeciego);
  - na butelce może być umieszczona pieczęć wykonana z tego samego materiału co butelka i odnosząca się do regionu pochodzenia wina lub do producenta;
- b) wina, dla których ten typ butelki jest zastrzeżony:
- wina węgierskie i słowackie noszące następujące chronione nazwy pochodzenia:
- Tokaj,
  - Vinohradnícka oblasť Tokaj,
- uzupełnione jednym z poniższych chronionych tradycyjnych określeń:
- aszú/výber,
  - aszúeszencia/výberová esencia,
  - eszencia/esencia,
  - másłas/máslaš,
  - fordítás/forditáš,
  - szamorodni/samorodné.

Ograniczenia dotyczące stosowanie tego typu butelek mają jednak zastosowanie tylko do win produkowanych z winogron zebranych na terytorium Węgier lub Słowacji.
